

Lukács

evangéliuma

Beszámoló Jézus életéről

1 ¹Sokan megpróbálták már beszámolni azokról a dolgokról, amelyek közöttünk történtek. ²Ezekről mi is hallottunk már olyan emberektől, akik kezdettől fogva a saját szemükkel látták mindezt, és akik hirdették az Isten üzenetét. ³Én magam is elejétől gondosan áttanulmányoztam mindezeket, tisztelt Teofilusz. Úgy gondoltam, hogy megírom neked ezeket egy könyvben, ⁴azért, hogy tudd: mindaz, amire tanítottak téged, valóban igaz.

Zakariás és Erzsébet

⁵Abban az időben, amikor Heródes[†] volt Júdea királya, élt egy Zakariás nevű pap. Abijah csoportjához tartozott. Felesége, Erzsébet Áron családjából származott. ⁶Mindketten igaz emberek voltak Isten előtt, és hűségesen megtartották az Úr parancsolatait és rendelkezéseit. ⁷Gyermekeik azonban nem születtek, mert Erzsébetnek nem lehetett gyermeke, és mindketten igen idősök voltak már.

⁸Történt egyszer, hogy Zakariás csoportjára került a sor, hogy a Templomban[†] Istennek szolgáljanak. Zakariás is ott volt a papok között. ⁹Szokás szerint sorsot húztak. Így választottak ki egyet maguk közül, aki belép az Úr Templomába, és ott füstölőáldozatot mutat be. Ez alkalommal Zakariásra esett a választás. Zakariás bement a Templomba, ¹⁰a nép pedig az áldozat bemutatása közben a Templomon kívül imádkozott. ¹¹Ekkor Zakariás előtt, a füstölő áldozati oltár[†] jobb oldalán megjelent egy angyal. ¹²Amikor Zakariás meglátta őt, nagyon megijedt. ¹³Az angyal azonban így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatta az Úr az imádságodat. Erzsébet, a feleséged, fiút fog szülni neked, akit Jánosnak[†] neveztek. ¹⁴A fiú örömet és boldogságot hoz majd. Sokan örülnek majd annak, hogy megszületett, ¹⁵mert nagy lesz az Úr előtt. Nem iszik bort, sem semmiféle szeszes italt. Születésétől fogva betölti őt a Szent Szellem[†], ¹⁶és Izrael népe közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz. ¹⁷Az Úr előtt fog járni Illés[†] erejével és szellemével, hogy felkészítse az embereket az Úr számára. Az apákat és a gyermekeket ki fogja békíteni egymással. Az engedetleneket pedig elvezeti majd, hogy úgy gondolkodjanak, mint az igazak.

¹⁸Ekkor Zakariás így szólt az angyalhoz: „Honnan tudom meg, hogy mindez igaz? Hiszen öreg ember vagyok, és a feleségem is idős már.”

¹⁹Az angyal így válaszolt: „Én Gábiel vagyok, és Isten színe előtt állok. Azért küldtek, hogy beszéljek veled, és elmondjam neked ezt az örömhírt[†]. ²⁰De jól jegyezd meg: megnémulsz, és egészen addig a napig nem fogsz tudni beszélni, amíg mindez megtörténik. Ez azért lesz így, mert nem hittél a szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a kellő időben.”

²¹Az emberek ezalatt várták Zakariást, és csodálkoztak, hogy miért van benn olyan sokáig a Templomban[†]. ²²Amikor végre kijött, nem tudott velük beszélni. Az emberek rájöttek, hogy látomást látott a Templomban. Zakariás pedig csak mutogatott nekik, de megszólalni nem tudott. ²³Amikor szolgálátának ideje letelt, hazament.

²⁴Nem sokkal ezután Erzsébet teherbe esett, és öt hónapig nem ment ki a házból. Majd így szólt: ²⁵„Nézzétek, mit tett az Úr! Gondoskodott rólam, és elvette a szégyenemet az emberek előtt, hogy nem lehet gyermekem.”

Az angyal látogatása Máriánál

^{26–27}Amikor Erzsébet terhessége hatodik hónapjában volt, Isten a galileai Názáret városába küldte Gábrriel angyalt egy szűzhöz[†], aki egy József nevű férfi jegyese volt. József Dávid[†] családjából származott, a szűz neve pedig Mária volt. ²⁸Gábrriel odament hozzá, és így szólt: „Üdvözöllek! Az Úr megáldott téged, és veled van.”

²⁹Mária megdöbbsent azon, amit az angyal mondott, és azon gondolkodott, hogy mit jelenthet ez a köszöntés.

³⁰Ám az angyal így folytatta: „Ne félj, Mária, mert Isten kedvel téged. ³¹Figyelj rám! Teherbe esel, és fiad fog születni, akit Jézusnak fogsz nevezni. ³²Hatalmas lesz, és a Mindenható Isten Fiának nevezik majd. Az Úr Isten atyjának, Dávidnak[†] trónjára ülteti majd őt. ³³Jákób utódai fölött fog uralkodni örökké, és királysága soha nem ér véget.”

³⁴Mária erre így szólt: „Hogyan történhet meg mindez? Hiszen én még soha nem voltam férfival.”

³⁵Az angyal így válaszolt neki: „Eljön hozzád a Szent Szellem[†], és a Mindenható Isten hatalma takar be. Ezért a szent gyermeket is, amely születni fog, Isten Fiának nevezik majd. ³⁶A te rokonod, Erzsébet is gyermeket vár, pedig idős már. Ő, akiről azt mondták, hogy nem lehet gyermeke, már a hatodik hónapban van. ³⁷Mert Istennek semmi sem lehetetlen.”

³⁸Mária így válaszolt az angyalnak: „Az Úr szolgálója vagyok. Történjen velem minden a te beszéded szerint!” Az angyal pedig elment.

Mária meglátogatja Zakariást és Erzsébetet

³⁹Ezután Mária útra kelt, és sietve elindult a hegyvidékre, Júdea egyik városába. ⁴⁰Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. ⁴¹Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult benne a gyermek, Erzsébetet pedig betöltötte a Szent Szellem[†]. ⁴²Örömteli hangon így kiáltott: „Te vagy a legáldottabb minden asszony között, és áldott a gyermek, akit világra hozol majd! ⁴³De hogyan is történhetett éppen velem, hogy az én Uram anyja eljött hozzám? ⁴⁴Mert amint meghallottam az üdvözlésedet, örömben megmozdult bennem a gyermekem. ⁴⁵Áldott vagy, mert elhiszed, hogy amit az Úr mondott neked, az meg fog történni.”

Mária Istent dicsőíti

⁴⁶Mária pedig ezt mondta:

⁴⁷ „Lelkem dicséri az Urat,
és boldog a szívem, mert Isten az én Szabadítóm.

- 48 Mert Ő ránézett alázatos szolgálójára.
Bizony, mostantól kezdve
áldottnak mond engem minden ember,
49 mert a Hatalmas Úr nagy dolgokat tett velem,
Szent az ő neve!
50 Ő mindig kegyelmet ad azoknak,
akik tisztelik őt.
51 Megmutatta karja erejét,
és szétszórta a büszke embereket, dicsekvő gondolataikkal.
52 Uralkodókat döntött le trónjaikról,
és az alázatosakat felemelte.
53 Az éhezőket finom étellel táplálta,
a gazdagokat azonban üres kézzel küldte el.
54 Megsegítette szolgáját, Izráelt,
55 és nem felejtett el könyörületesen bánni velük,
ahogyan azt őseinknek megígérte,
Ábrahámnak[†] és az ő gyermekeinek mindörökre.

⁵⁶Körülbelül három hónapot töltött Mária Erzsébettel, azután hazament.

János születése

⁵⁷Amikor pedig elérkezett az idő, hogy megszülessen Erzsébet gyermeke, fiút szült. ⁵⁸Szomszédai és rokonai megtudták, milyen jóságos volt hozzá az Úr, és együtt örültek vele.

⁵⁹A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket. Apja nevéből Zakariásnak akarták elnevezni. ⁶⁰Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: „Nem. János legyen a neve!”

⁶¹Az emberek ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs a rokonságban, akit így hívnának!” ⁶²Majd jelekkel megkérdezték az apjától, hogy ő milyen nevet akar adni a gyermeknek.

⁶³Zakariás egy táblát kért tőlük, és ezt írta rá: „János a neve.” Ezen mindenki elcsodálkozott. ⁶⁴Ekkor hirtelen megnyílt Zakariás szája, nyelve megoldódott, beszélni kezdett, és dicsérte az Istent. ⁶⁵A környék lakóit pedig félelem töltötte el, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek ezekről a dolgokról. ⁶⁶Aki csak hallott róla, csodálkozott, és ezt kérdezte: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” —, mert az Úr valóban vele volt.

Zakariás Istent dicsőíti

⁶⁷Apját, Zakariást betöltötte a Szent Szellem[†], és így szólt:

- 68 „Legyen áldott az Úr, Izráel Istene,
mert megsegítette és megszabadította népét.
69 Hatalmas Megváltót adott nekünk
szolgájának, Dávidnak[†] családjából,
70 ahogyan azt már régen megígérte szent prófétái[†] által:
71 Megígérte, hogy megment minket ellenségeinktől
és mindazoktól, akik gyűlölnék minket.
72 Megmutatja kegyelmét atyáinknak;
és megemlékezik szent ígérteréről

- 73 amelyet Ábrahámnak[†], a mi atyánknak tett esküvel.
Megadja nekünk, hogy
- 74 miután megszabadít minket ellenségeinktől,
félelem nélkül szolgáljunk neki,
- 75 és szentek és igazak legyünk Őelőtte
életünk minden napján.
- 76 Téged pedig, kisgyermek,
a Magasságos prófétájának[†] fognak nevezni,
mert az Úr előtt jársz,
hogy előkészítsd az ő útjait.
- 77 Elmondod az ő népének, hogy megszabadulnak,
mert az Úr megbocsátja bűneiket.
- 78 Az Úr kegyelméből
új nap ragyog ránk a magasból.
- 79 Beragyogja azokat, akik a sötétségben
és a halál árnyékában élnek,
és a békesség útjára vezet bennünket.”

⁸⁰A kisfiú pedig növekedett, és egyre erősödött lélekben. A pusztában élt addig, amíg nyíltan megjelent Izrael népének.

Jézus születése

(Mt 1:18–25)

2¹Abban az időben Augustus császár[†] parancsot adott, hogy számoljanak össze minden embert, aki a Római Birodalom területén lakott. ²Ez volt az első népszámlálás. Ebben az időben Szíriában Cirenus volt a helytartó. ³Mindenki elment tehát a saját szülővárosába feliratkozni.

⁴József is elindult a galileai Názáretből Júdeába, Dávid[†] városába, amelyet Betlehemnek neveztek. József Dávid családjából és nemzetségéből származott. ⁵Vele volt Mária, a jegyese is, aki akkor gyermeket várt. ⁶Amíg azonban Betlehemben voltak, eljött Mária szülésének ideje. Megszülte első kisfiát. ⁷A gyermeket bepólyálta és a jászolba fektette, mert a fogadóban nem volt hely számukra.

Néhány pásztor hall Jézusról

⁸Azon az éjszakán a környékbeli legelőkön pásztorok voltak a szabad ég alatt és a nyájukat őrizték. ⁹Egyszer csak megjelent nekik az Úr angyala, és Isten dicsősége ragyogta körül őket. ¹⁰A pásztorok megrémültek, de az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete, mert nagy örömhírt[†] hoztam, ami minden embernek örömet szerez majd! ¹¹Ma megszületett nektek a Szabadító Dávid[†] városában, aki az Úr Krisztus[†]. ¹²A jel pedig, amelyről felismeritek, ez lesz: egy kisgyermeket találtok majd, aki egy jászolban fekszik bepólyálva.”

¹³Hirtelen hatalmas angyali sereg jelent meg az angyal mellett, akik így dicsőítették Istent:

- ¹⁴ „Dicsőség a mennyben az Istennek,
és a földön legyen békesség azoknak,
akik úgy élnek, ahogy Istennek tetszik!”

¹⁵Miután az angyalok elmentek, hogy visszatérjenek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe! Nézzük meg mindazt, amit az Úr mondott nekünk!”

¹⁶S ezzel sietve útnak indultak. Meg is találták Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. ¹⁷Miután meglátták őt, mindenkinek elmondták azt, amit erről a gyermekről hallottak. ¹⁸Mindenki, aki hallotta, csodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak. ¹⁹Mária azonban megőrizte a szívében mindezeket, és sokat gondolkodott azon, ami történt. ²⁰A pásztorok eközben hazatértek. Köszönetet mondtak Istennek és dicsérték Őt mindazért, amit láttak és hallottak. Minden pontosan úgy történt, ahogyan az angyal előre elmondta nekik.

²¹Amikor a gyermek nyolcnapos lett, eljött körülmetélésének ideje. A Jézus nevet adták neki, ahogyan ezt az angyal mondta, mielőtt még a gyermek elkezdett volna növekedni Máriában.

Jézus bemutatása a Templomban

²²Amikor Mózes[†] törvénye szerint elérkezett a megtisztulás ideje, elvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy ott az Úrnak bemutassák. ²³A törvényben ugyanis meg van írva: „Minden elsőszülött fiút az Úrnak kell szentelni.”* ²⁴Elmentek tehát, hogy az Úr törvénye szerint áldozatként bemutassanak egy pár gerlicét és két galambfiókát.*

Simeon meglátja Jézust

²⁵Jeruzsálemben élt egy Simeon nevű ember. Igaz, istenfélő ember volt. Izráel szabadítását várta, és a Szent Szellem[†] volt vele. ²⁶A Szent Szellem megmutatta neki, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja a Krisztust[†], akit az Úr küld. ²⁷Simeont a Szent Szellem a Templomba[†] vezette. Amikor Jézus szülei behozták a gyermeket, hogy megtegyék, amit a törvény előír, ²⁸Simeon a karjába vette Jézus. Dicsérte Istent, és ezt mondta:

- ²⁹ „Uram, most engedd el a Te szolgádat békében,
ahogyan megígérted,
³⁰ mert szemeim meglátták a te szabadításodat,
³¹ amit minden ember számára készítettél.
³² Útmutató világosság ő a nem zsidó népek számára,
és dicsőség néped, Izráel számára!”

³³Jézus apja és anyja csodálkozott azon, amit Simeon mondott róla. ³⁴Ezután Simeon megáldotta őket. Így szólt Jézus anyjához, Máriához: „Ezt a gyermeket Isten arra rendelte, hogy Izráel fiai közül sokan elbukjanak vagy felemelkedjenek általa. Arra van rendelve, hogy jel legyen, amit az emberek nem fogadnak el. ³⁵Mindez azért lesz így, hogy sok szív gondolata ismertté legyen. És azok a dolgok, amelyek történni fognak, fájdalmasak lesznek számodra — mintha egy kard szúrná át a szívedet.”

Anna meglátja Jézust

³⁶Volt a Templomban[†] egy Anna nevű prófétanő[†] is. Fánuel leánya volt, az Áser törzsébe tartozott. Nagyon idős volt, nyolcvannégy éves. Hét év

2:23 „Minden ... szentelni” Lásd 2Móz 13:2. **2:24** idézet: 3Móz 12:8.

házasság után maradt özvegyen. ³⁷Soha nem ment el a Templomból, hanem böjttel[†] és imával szolgálta Istent éjjel-nappal. ³⁸Anna is odalépett hozzájuk. Hálát adott Istennek, és beszélt a gyerekekről mindazoknak, akik Jeruzsálem szabadulását várták.

József és Mária hazatérnek

³⁹Amikor mindent megtettek, amit az Úr törvénye kívánt, visszatértek lakóhelyükre, a galileai Názáretbe. ⁴⁰A gyermek pedig növekedett és erősödött. Egyre bölcsőbb lett, és Isten áldása volt rajta.

A gyermek Jézus

⁴¹Jézus szülei minden évben elmentek Jeruzsálembe a Pászká ünnepére[†]. ⁴²Amikor Jézus tizenkét éves volt, szokásuk szerint ismét felmentek az ünnepre. ⁴³Amikor az ünnepnek vége volt, a szülők hazaindultak, Jézus viszont Jeruzsálemben maradt. ⁴⁴Szülei azonban nem tudtak erről. Azt gondolták, hogy a gyermek útítársaikkal van, és hazafelé megy. Már egy napja úton voltak, amikor keresni kezdték őt rokonaik és barátaik között. ⁴⁵Miután nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy ott keressék tovább. ⁴⁶Három nap múlva találták meg a Templomban[†]. A tanítók között ült, hallgatta és kérdezgette őket. ⁴⁷Mindenki, aki hallotta őt, elcsodálkozott azon, hogy milyen értelmes, és a kérdésekre adott válaszain. ⁴⁸Amikor a szülei meglátták őt, megdöbbenek. Anyja így szólt hozzá: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Apád és én nagyon aggódtunk érted, és kerestünk téged!”

⁴⁹Mire ő így válaszolt: „Miért kellett engem keresnetek? Nem tudjátok, hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?” ⁵⁰Szülei nem értették meg a válaszát.

⁵¹Ezután Jézus visszatért velük Názáretbe, és engedelmeskedett szüleinek. Mária megőrizte mindezeket a dolgokat a szívében. ⁵²Jézus pedig egyre bölcsőbb és erősebb lett, és növekedett az emberek és Isten előtti kedvességben.

Bemerítő János

(Mt 3:1–12; Mk 1:1–8; Jn 1:19–28)

3 ¹Tibérius császár[†] uralkodásának tizenötödik évében

Poncius Pilátus volt Júdea helytartója.
Heródes[†] volt Galilea negyedes fejedelme,
Heródes bátyja, Fülöp volt Iturea és Trakhónitisz negyedes fejedelme.
Lüszániász pedig Abiléné negyedes fejedelme volt.

²Ebben az időben, amikor Kajafás és Annás voltak a főpapok[†], szólt az Úr Jánoshoz[†], Zakariás fiához a pusztában. ³János bejárta a Jordán egész vidékét. Hirdette az embereknek, hogy ha megváltoztatják a gondolkodásukat és bemerítkeznek[†], akkor Isten megbocsátja bűneiket. ⁴Ézsaiás próféta[†] így írt erről könyvében:

„Valaki kiált a pusztában:
»Készítsétek elő az Úr útját!
Tegyétek egyenessé ösvényeit!

- ⁵ Minden völgyet töltsetek fel,
és minden hegyet hordjatok szét!
A görbe utak váljanak egyenessé,
a göröngyösek simává,
⁶ és minden ember meglátja az Isten szabadítását.«” Ézs 40:3–5

⁷János[†] így szólt a tömeghez, akik eljöttek hozzá bemerítkezni[†]: „Ti kígyók! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete a közelgő harag elől? ⁸Olyan dolgokat tegyetek, amik megmutatják, hogy valóban megváltoztatok. Ne mondogassátok folyton magatokról: »Mi Ábrahám[†] fiai vagyunk!« Mert azt mondom nektek: Isten ezekből a kövekből is tud fiakat teremteni Ábrahámnak! ⁹A fejsze pedig már a fák* gyökerén van, és kivág minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt[†]. A kivágott fát pedig tűzbe dobják.”

¹⁰A tömeg erre megkérdezte Jánostól[†]: „Akkor mit tegyünk?”

¹¹János[†] azt mondta: „Akinék két ruhája van, adjon egyet annak, akinek egy sincs! Akinék van ennivalója, ossza meg azzal, akinek nincs!”

¹²Néhány vámszedő[†] is eljött hozzá bemerítkezni[†]. Ők is megkérdezték tőle: „Tanító, mit tegyünk?”

¹³János[†] ezt mondta nekik: „Ne szedjetek több pénzt, mint amennyi elő van írva!”

¹⁴Katonák is jöttek hozzá, és ők is megkérdezték: „Hát mi mit tegyünk?”

Ő ezt mondta: „Senkitől se vegyetek el pénzt erőszakkal! Senkit se vádoljatek hamisan, és elégedjete meg a fizetségetekkel!”

¹⁵Mivel az emberek már várták Krisztus[†] eljövetelét, azon gondolkodtak, hogy talán János[†] a Krisztus.

¹⁶János[†] azonban így válaszolt mindenkinek: „Én vízbe merítelek be[†] titeket. Jönni fog azonban valaki, aki hatalmasabb nálam. Én az ő saruja szíját sem vagyok méltó kioldani. Ő Szent Szellembe[†] és tűzbe merít majd be titeket. ¹⁷Kezében szórólapát van, amivel megtisztítja szérűjét. A gabonát magtárába gyűjti, a pelyvát pedig elolthatatlan tűzzel fogja megégetni.” ¹⁸Sok más is mondott János az embereknek, és hirdette nekik az örömhírt[†].

Hogyan végződött később János munkája?

¹⁹János megmondta Heródes[†] fejedelemnek, hogy nagyon helytelen, hogy viszonya volt bátyjának feleségével, Heródiással. Helytelenítette mindazokat a gonosz dolgokat is, amiket még tett. ²⁰Heródes pedig ráadásul mindezekre: börtönbe záratta Jánost[†].

János bemeríti Jézust

(Mt 3:13–17; Mk 1:9–11)

²¹Miután sok ember bemerítkezett Jánosnál[†], Jézus is bemerítkezett. Amíg imádkozott, megnyílt a menny, ²²és leszállt Jézusra a Szent Szellem[†] látható módon, galamb formájában. A mennyből pedig egy hang hallatszott: „Te vagy az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm.”

3:9 fák Azok az emberek, akik nem fogadják el Jézust, olyanok, mint a fák, amelyeket kivágnak.

József családfája

(Mt 1:1–17)

²³Jézus körülbelül harminc éves volt, amikor elkezdte a szolgálatát. Az emberek úgy tudták, hogy ő József fia volt.

József Éli fia volt. ²⁴Éli Mattát fia volt. Mattát Lévi fia volt. Lévi Melki fia volt. Melki Jannáj fia volt. Jannáj József fia volt. ²⁵József Mattatiás fia volt. Mattatiás Ámós fia volt. Ámos Náhúm fia volt. Náhúm Heszli fia volt. Heszli Naggai fia volt. ²⁶Naggai Mahat fia volt. Mahat Mattatiás fia volt. Mattatiás Simei fia volt. Simei Jószek fia volt. Jószek Jóda fia volt.

²⁷Jóda Jóhánán fia volt. Jóhánán Résa fia volt. Résa Zerubbábel fia volt. Zerubbábel Sealtiel fia volt. Sealtiel Néri fia volt. ²⁸Neri Melki fia volt. Melki Addi fia volt. Addi Kószám fia volt. Kószám Elmadám fia volt. Elmadám Ére fia volt. ²⁹Ére Jézus fia volt. Jézus Eliézer fia volt. Eliézer Jórim fia volt. Jórim Mattát fia volt. Mattát Lévi fia volt.

³⁰Lévi Simeon fia volt. Simeon Júda fia volt. Júda József fia volt. József Jónám fia volt. Jónám Eljákim fia volt. ³¹Eljákim Melea fia volt. Melea Menna fia volt. Menna Mattáta fia volt. Mattáta Nátán fia volt. Nátán Dávid fia volt. ³²Dávid Isai fia volt. Isai Óbed fia volt. Óbed Bóáz fia volt. Bóáz Szalmón fia volt. Szalmón Nahsón fia volt.

³³Nahsón Aminádáb fia volt. Aminádáb Admin fia volt. Admin Arni fia volt. Arni Heszrón fia volt. Heszrón Fáresz fia volt. Fáresz Júda fia volt. ³⁴Júda Jákób fia volt. Jákób Izsák fia volt. Izsák Ábrahám[†] fia volt. Ábrahám Táré fia volt. Táré Náhór fia volt. ³⁵Náhór Szerug fia volt. Szerug Reu fia volt. Reu Peleg fia volt. Peleg Héber fia volt. Héber Selah fia volt.

³⁶Selah Kénán fia volt. Kénán Arpaksád fia volt. Arpaksád Sém fia volt. Sém Noé fia volt. Noé Lámek fia volt. ³⁷Lámek Metusélah fia volt. Metusélah Hénók fia volt. Hénok Járed fia volt. Járed Mahalalél fia volt. Mahalalél Kénán fia volt. ³⁸Kénán Enós fia volt. Enós Sét fia volt. Sét Ádám fia volt. Ádám pedig Isten fia volt.

Jézust próbára teszi az ördög

(Mt 4:1–11; Mk 1:12–13)

4 ¹Jézus Szent Szellemmel[†] telve visszatért a Jordán folyótól. A Szent Szellem a pusztába vezette őt. ²Negyven napot töltött itt, miközben az ördög próbára tette őt. Ez idő alatt Jézus semmit sem evett. Amikor a negyven nap letelt, nagyon megéhezett.

³Ekkor az ördög ezt mondta neki: „Ha valóban Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzon kenyérré!”

⁴Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva:

»Nemcsak kenyérrel él az ember.«”

5Móz 8:3

⁵Az ördög erre elvitte őt egy hegyre, ahonnan egy pillanat alatt megmutatta neki a föld minden királyságát. ⁶Így szólt: „Neked adom ezeknek az királyságoknak minden hatalmát és dicsőségét. Mert mindez az enyém, és én annak adom, akinek akarom. ⁷Ha tehát imádsz engem, mind a tiéd lesz.”

⁸Jézus így válaszolt: „Meg van írva:

»Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«”

5Móz 6:13

⁹Akkor az ördög elvezette őt Jeruzsálembe. A Templom[†] legmagasabb pontjára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, ugorj le innen!”
¹⁰Mert meg van írva:

»Parancsot ad majd angyalainak, hogy vigyázzanak rád, Zsolt 91:11

¹¹ és ők felemelnek kezeikkel,
 hogy meg ne üsd a lábadat a kőbe.«” Zsolt 91:12

¹²Jézus pedig így válaszolt: „Azt is mondja az Írás[†]:

»Ne tedd próbára Uradat, Istenedet!«” 5Móz 6:16

¹³Miután az ördög befejezett minden próbatételt, elment tőle egy időre.

Jézus tanít

(Mt 4:12–17; Mk 1:14–15)

¹⁴Jézus pedig a Szent Szellem[†] erejével telve visszatért Galileába. Híre az egész vidéken elterjedt. ¹⁵A zsinagógákban[†] tanított, és mindenki dicsérte őt.

Jézus haza megy

(Mt 13:53–58; Mk 6:1–6)

¹⁶Ezután Názáretbe ment, ahol felnevelkedett. Szombaton[†] szokása szerint elment a zsinagógába[†]. Amikor felállt, hogy az Írásokból[†] felolvasson, ¹⁷Ézsaiás próféta[†] könyvét adták a kezébe. Kinyitotta a könyvet, és azt a helyet találta meg, ahol ez áll:

¹⁸ „Az Úrnak Szelleme[†] van rajtam.

Mert ő felkent engem, hogy örömhírt[†] vigyek a szegényeknek.

Elküldött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek,

a vakoknak pedig szemük megnyílását,

és szabaddá tegyem a elnyomottakat,

¹⁹ és hogy kihirdessem az Úr kedvességének időszakát.” Ézs 61:1–2

²⁰Ezután becsukta a könyvet, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagógában[†] mindenki őt nézte. ²¹Jézus így szólt hozzájuk: „Ez az Írás[†] ma, a fületek hallatára teljesedett be.”

²²Mindenki dicsérte Jézust, és csodálattal hallgatták a gyönyörű szavakat, amiket mondott. Azt kérdezték egymástól: „Nem József fia ez?”

²³Ő pedig így válaszolt nekik: „Tudom, hogy ezt a közmondást mondjátok majd nekem: »Orvos vagy, gyógyítsd hát meg magadat! Amiket hallottunk, hogy Kapernaumban cselekedtél, tedd meg a saját szülővárosodban is!«”

²⁴Azután így folytatta: „Igazán mondom nektek: egyetlen prófétát[†] sem fogadnak el a saját szülővárosában. ²⁵Igazán mondom nektek: sok özvegyasszony élt Izráelben Illés[†] idejében, amikor három és fél évig nem esett az eső, és az embereknek nem volt mit enniük az egész vidéken. ²⁶De Isten egyikükhöz sem küldte el Illést, csak a Szidónhoz tartozó Sareptában élő özvegyasszonyhoz. ²⁷Sok leprás[†] volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de senki sem gyógyult meg, csak a szíriai Naámán.”

²⁸Amikor meghallották ezt a zsinagógában[†], mindenki megharadudott Jézusra. ²⁹Az emberek felkeltek, és kidobták őt a városból. Elvitték annak a

sziklának a szélére, amelyen a város állt. Le akarták lökni onnan. ³⁰De ő keresztülment a tömegen, és otthagya őket.

Jézus meggyógyít egy embert, akiben gonosz szellem volt

(Mk 1:21–28)

³¹Ezután Kapernaumba ment, amely Galilea egyik városa volt. Itt is tanított szombaton[†] a zsinagógában[†]. ³²A nép csodálta a tanítását, mert a szavainak hatalma volt. ³³A zsinagógában volt egy ember, akiben gonosz szellem volt. Ez az ember így kiáltozott: ³⁴„Mit akarsz tőlünk, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy te: az Isten Szentje.” ³⁵De Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre: „Hallgass, és menj ki belőle!” Erre a gonosz szellem a többiek előtt a földre vetette az embert, és kiment belőle, de az embernek semmi baja sem lett.

³⁶Mindenki elcsodálkozott ezen, és ezt kérdezték egymástól: „Vajon miféle tanítás ez? Erővel és hatalommal parancsol a gonosz szellemeknek, azok pedig kimennek az emberekből!” ³⁷És a róla szóló hír az egész környéken elterjedt.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

(Mk 1:21–28)

³⁸Jézus a zsinagógából[†] Simon* otthonába ment. Simon anyósa beteg volt, magas láza volt. Megkérték Jézust, hogy segítsen rajta. ³⁹Jézus megállt az asszony fölött, parancsolt a láznak, és az elmúlt. Erre az asszony azonnal felkelt, és szolgálni kezdett nekik.

Jézus sok embert meggyógyít

⁴⁰Amikor lement a nap, különféle betegségekben szenvedő embereket hoztak Jézushoz. Ő pedig kezét rájuk tette, és mindegyiküket meggyógyította. ⁴¹Sokakból gonosz szellemek is kimentek, akik ezt kiáltozták: „Te vagy az Isten Fia!” De Jézus rájuk parancsolt, és nem engedte, hogy beszéljenek. A gonosz szellemek ugyanis tudták, hogy ő a Krisztus[†].

Jézus más városokba megy

(Mk 1:35–39)

⁴²Másnap egy lakatlan helyre ment Jézus. A tömeg azonban megkereste és körülvette őt. Az emberek megpróbálták rábeszélni, hogy maradjon velük. ⁴³De ő így szólt hozzájuk: „Más városokban is el kell mondanom az Isten királyságáról szóló örömhírt[†], mert ezért küldött engem Isten.”

⁴⁴És folytatta Isten üzenetének hirdetését Júdea zsinagóáiban[†] is.

Péter, Jakab és János követik Jézust

(Mt 4:18–22; Mk 1:16–20)

5¹Egyszer, amikor Jézus a Genezáreti-tónál állt, nagy tömeg vette körül, amely Isten igéjét hallgatta. ²Jézus meglátott a tó partjánál két hajót. A halászok éppen akkor szálltak ki, és a hálójukat mosták. ³Jézus beszállt az egyik

4:38 *Simon* Simon másik neve Péter volt.

hajóba, amely Simoné volt. Megkérte Simont, hogy vigye őt be, egy kicsit távolabb a parttól. Majd leült a hajóban, és onnan tanította az embereket.

⁴Miután befejezte a tanítást, azt mondta Simonnak: „Evezd ki a mély vízre, és vessétek ki fogásra a hálóitokat!”

⁵Simon így válaszolt: „Mester, egész éjjel keményen dolgoztunk, és semmit nem fogtunk. De mivel te monddod, leeresztem a hálókat.” ⁶Amikor ezt megtették, olyan sok halat fogtak, hogy a hálók szakadoztak tőlük. ⁷Ezért jeleztek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek oda hozzájuk, és segítsenek nekik. Ők odamentek, és mindkét hajót úgy megtöltötték hallal, hogy majdnem elsüllyedtek.

⁸Amikor Simon Péter ezt látta, Jézus lábaihoz borult, és így szólt: „Menj el tőlem, Uram, mert én bűnös ember vagyok!” ⁹Ezt pedig azért mondta, mert a többi társával együtt őt is megdöbbenetette a nagy halfogás. ¹⁰Ugyanígy megdöbbenett Jakab és János is, Zebedeus fiai, akik Simon társai voltak.

Jézus így szólt Simonhoz: „Ne félj! Mostantól embereket fogsz halászni.”

¹¹A halászok kiveztek a partra, otthagytak mindent, és követték Jézust.

Jézus meggyógyít egy beteget

(Mt 8:1–4; Mk 1:40–45)

¹²Az egyik városban, ahol Jézus járt, élt egy férfi, aki leprás[†] volt. Amikor ez a férfi meglátta Jézust, arcra borult. Így könyörgött: „Uram, ha akarsz, megtisztíthatsz engem!”

¹³Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette a leprás[†], és ezt mondta: „Akarom. Tisztulj meg!” És a lepra azonnal eltűnt a férfiről. ¹⁴Jézus megparancsolta neki, hogy senkinek se mondja el ezt: „Hanem menj el, és mutasd meg magad a papnak,*és ajánlj fel áldozatot a tisztulásodért, ahogyan Mózes[†] parancsolta! Ez lesz nekik a bizonyíték arra, hogy meggyógyultál!”

¹⁵De a Jézusról szóló hírek egyre jobban terjedtek, és emberek tömegei mentek hozzá, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak a betegségeikből. ¹⁶Jézus azonban gyakran elment, és egy elhagyatott helyen imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát

(Mt 9:1–8; Mk 2:1–12)

¹⁷Egyik nap, amikor Jézus tanította az embereket, farizeusok[†] és törvénytánítók is hallgatták őt, akik Galilea és Júdea minden városából és Jeruzsálemből érkeztek. És az Úr hatalmat adott Jézusnak, hogy gyógyítson. ¹⁸Egyszer csak néhány ember érkezett, akik egy ágyon fekvő, bénya férfit akartak behozni Jézus elé. ¹⁹A sok ember miatt azonban nem tudtak odamenni Jézushoz. Ezért felmásztak a tetőre, és onnan eresztették le az ágyat a tömegbe, Jézus elé. ²⁰Ő pedig, amikor látta hitüket, így szólt: „Barátom, a bűneid meg vannak bocsátva.”

²¹A törvénytánítók és farizeusok[†] ezt mondták magukban: „Kicsoda ez az ember, aki Istent gyalázza? A bűnöket senki más nem bocsáthatja meg, csak Isten!”

5:14 *mutasd meg magad a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kellett eldönteni és kimondani egy zsidóról, aki leprában szenvedett, hogy már megtisztult ebből a betegségből és jól van.

²²De Jézus ismerte gondolataikat, és így válaszolt nekik: „Miért gondolkodtok így a szívetekben? ²³Melyik dolog könnyebb? Azt mondani: »A bűneid meg vannak bocsátva«, vagy azt: »Kelj fel, és járj?« ²⁴De most azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának[†] van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket itt a földön — így szólt a bénához —, mondom neked: kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!”

²⁵Erre ő azonnal felállt előttük, felemelte az ágyát, és Istent dicsőítve hazament. ²⁶Ezen mindenki elcsodálkozott, és dicsérték az Istent. Megteltek félelemmel és azt mondták: „Csodálatos dolgokat láttunk ma!”

Lévi (Máté) követi Jézust

(Mt 9:9–13; Mk 2:13–17)

²⁷Jézus ezután kiment onnan. A vámnál meglátott egy Lévi nevű vámszedőt[†]. Így szólt hozzá: „Kövess engem!” ²⁸Lévi erre otthagytá mindenét, felállt, és követte őt.

²⁹Nagy vacsorát rendezett a házában neki, ahol vámszedők[†], és sokan mások is velük együtt ettek. ³⁰De a farizeusok[†] és törvénytanárok így panaszkodtak Jézus tanítványainak: „Miért esztek együtt a vámszedőkkel és a bűnösökkel?”

³¹Jézus erre így válaszolt: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. ³²Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket hívjam arra, hogy az életük megváltozzon.”

Jézus válasza a böjtölésről szóló kérdésre

(Mt 9:14–17; Mk 2:18–22)

³³A farizeusok[†] így szóltak Jézushoz: „János[†] követői gyakran böjtölnek[†] és imádkoznak, és ugyanezt teszik a mi követőink is. A te tanítványaid viszont mindig esznek és isznak.”

³⁴Jézus erre így válaszolt: „Böjtölhetnek-e[†] a vőlegény vendégei, amíg velük van a vőlegény? ³⁵De eljön majd az idő, amikor a vőlegényt elveszik tőlük. Ők majd akkor böjtölnek.”

³⁶Elmondott nekik egy történetet: „Senki nem tép ki foltot új ruhából, hogy régi ruhára varrja. Ha ezt teszi, kiszakítja az új ruhát, és az új ruhából készült folt sem illik a régi ruhához. ³⁷Senki sem tölt új bort régi tömlőkbe[†], mert az új bor szétrepesztí a régi tömlőket. Így a bor is kiömlik, és a tömlők is kiszakadnak. ³⁸Új bort tehát új tömlőkbe kell tölteni. ³⁹Aki régi bort ivott, nem akar újat inni, mert azt mondja, hogy jobb a régi.”

Jézus ura a szombatnak

(Mt 12:1–8; Mk 2:23–28)

6¹Egyik szombaton[†] Jézus gabonaföldeken ment keresztül. A tanítványok téptek a kalászból, kimorzsolták a kezükben, és megették azokat. ²De néhány farizeus[†] így szólt hozzájuk: „Miért tesztek olyat, amit szombaton nem szabad tenni?”

³Jézus így válaszolt: „Nem olvastátok, mit tett Dávid[†], amikor ő és a vele levők megéheztek? ⁴Bement Isten házába, elvette és megette az Úrnak ajánlott kenyeret, és adott azoknak is, akik vele voltak. Pedig a törvény

szerint ebből a kenyérből csak a papnak volt szabad enni.” ⁵És így folytatta: „Az Emberfia[†] ura a szombatnak[†].”

Jézus szombaton gyógyít

(Mt 12:9–14; Mk 3:1–6)

⁶Egy másik szombaton[†] Jézus a zsinagógába[†] ment, és ott tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. ⁷A törvénytanárok és farizeusok[†] figyelték Jézust, hogy vajon meggyógyítja-e őt szombaton. Okot akartak találni ugyanis arra, hogy vádolhassák. ⁸Jézus ismerte a gondolataikat, mégis így szólt a béna kezű emberhez: „Kelj fel, és állj az emberek elé!” Ő felkelt, és megállt előttük. ⁹Jézus így folytatta: „Azt kérdezem tőletek: Vajon szabad-e a törvény szerint szombati napon valakivel jót vagy rosszat tenni? Szabad megmenteni, vagy elvenni valakinek az életét szombaton?” ¹⁰Végignézett mindannyiukon, majd ezt mondta a béna kezű férfinak: „Nyújtsd ki a kezed!” Az ember kinyújtotta a kezét, és az meggyógyult. ¹¹A törvénytanárok és farizeusok azonban nagyon megharagudtak, és arról beszélgettek egymás közt, mit tehetnének Jézus ellen.

Jézus kiválasztja a tizenkét apostolt

(Mt 10:1–4; Mk 3:13–19)

¹²Azokban a napokban történt, hogy Jézus felment egy hegyre imádkozni. Egész éjjel ott maradt, és Istenhez imádkozott. ¹³Amikor eljött a reggel, magához hívatta a tanítványait. Kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett: ¹⁴Simont, akit Péternek nevezett el, Andrást, Péter testvérét, Jakabot, Jánost, Fülöpöt, Bertalant, ¹⁵Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, Simont, akit Zélótának hívtak, ¹⁶Júdást, a Jakab fiát, és Iskáriótes Júdást, aki később elárulta Jézust.

Jézus tanít és gyógyít

(Mt 4:23–25; 5:1–12)

¹⁷Ezután lejöttek a hegyről, és Jézus megállt egy sík helyen. Ott volt Jézusnak sok tanítványa, és sokan érkeztek Júdeából, Jeruzsálemből, valamint Tírusz[†] és Szidón[†] partvidékéről is. ¹⁸Mindannyian azért jöttek, hogy hallgassák őt, és hogy meggyógyuljanak betegségeikből. Azok is meggyógyultak, akik gonosz szellemektől szenvedtek. ¹⁹A tömegből mindenki meg akarta érinteni Jézust, mert erő áradt belőle, és mindenkit meggyógyított.

²⁰Jézus a tanítványaira nézett és így szólt:

„Boldogok vagytok, szegények,
mert tiétek Isten királysága.

²¹ Boldogok vagytok, akik most éheztek,
mert jól fogtok lakni.

Boldogok vagytok, akik most sírtok,
mert nevetni fogtok.

²²Boldogok vagytok, amikor az emberek gyűlölnék titeket. Boldogok vagytok, amikor kizárnak a zsinagógákból és bántanak titeket. Boldogok

vagytok, amikor rosszat mondanak rólatok az Emberfia[†] miatt. ²³Örüljétek azon a napon és örvendezzetek, mert nagy lesz a jutalmatok a mennyben. Hiszen az ő atyáik is ugyanezt tették a prófétákkal[†].

- ²⁴ De rossz lesz nektek, gazdagok,
mert ti már elvettétek vigasztalásotokat.
²⁵ Rossz lesz nektek, akik most jóllaktok,
mert éhezni fogtok.
Rossz lesz nektek, akik most nevettek,
mert gyászolni és sírni fogtok.

²⁶Rossz nektek, ha mindenki dicsér titeket, mert az ő atyáik is ezt tették a hamis prófétákkal[†].”

Szeressétek ellenségeiteket!

(Mt 5:38–48; 7:12a)

²⁷„De nektek, akik most hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket! ²⁸Áldjátok azokat, akik rosszat mondanak rólatok. Imádkozzatok azokért, akik bántanak titeket! ²⁹Ha valaki arcul üt, annak tartsd oda a másik arcodat is! Aki el akarja venni tőled a kabátodat, annak add oda az ingedet is! ³⁰Adj mindenkinek, aki kér tőled! Ha valaki elveszi tőled azt, ami a tiéd, ne kérd vissza! ³¹Úgy bánjatok másokkal, ahogyan ti is szeretnétek, hogy bánjanak veletek! ³²Ha csak azokat szeretik, akik szeretnek titeket, ugyan milyen jutalmat érdemeltek? Hiszen még a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. ³³Ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, ugyan milyen jutalmat érdemeltek? A bűnösök is ugyanezt teszik. ³⁴Ha csak azoknak adtok kölcsön, akiktől reméletek, hogy visszakapjátok, ugyan milyen jutalmat érdemeltek? Bűnösök is adnak kölcsön bűnösöknek azért, hogy visszakapják, amit adtak. ³⁵De ti szeresséteket ellenségeiteket, és tegyetek jót velük! Adjatok úgy, hogy ne várjátok, hogy visszaadják, amit adtatok! Akkor nagy lesz a jutalmatok, és a Magasságos Isten Fiai lesztek. Mert Isten jóságos a gonosz emberekhez és hálátlan emberekhez is. ³⁶Legyetek könyörületesek, ahogyan a ti Atyátok is könyörületes!”

Nézzetek önmagatokba!

(Mt 7:1–5)

³⁷„Ne ítéljétek el másokat, és akkor titeket sem ítélnék el! Senkit se vádoljatok, és akkor titeket sem vádolnak majd! Bocsássatok meg másoknak, és akkor nektek is meg fognak bocsátani! ³⁸Adjatok, és nektek is adni fognak, többet, mint gondolnátok! A kezetekbe majd olyan sokat öntenek, nem is bírjátok el, sőt az öletekbe ömlik majd. Mert amilyen mértékkel ti mértétek, olyan mértékkel mérnek majd nektek is.

³⁹Egy történetet is mondott nekik: „Vezethet-e vak ember egy másik vakot? Ugye akkor mindketten gödörbe esnek? ⁴⁰Egyetlen tanítvány sem nagyobb, mint a tanítója. De ha valaki mindent megtanult, akkor ugyanolyan lesz, mint a tanítója.

⁴¹Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a magadéban pedig miért nem veszed észre a gerendát sem? ⁴²Hogyan mondhatod neki: »Testvérem,

engedd, hogy kivegyem a a szálkát a szemedből!«, ha a saját szemedben nem látod meg a gerendát? Képmutató! Először vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor majd elég jól látsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát a testvéred szeméből!”

Kétfajta gyümölcs

(Mt 7:17–20; 12:34b–35)

⁴³„A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt. Ugyanígy rossz fa sem teremhet jó gyümölcsöt. ⁴⁴Minden fát fel lehet ismerni a saját gyümölcseről. Tüskebokorról nem szednek fűgét, és csipkebokorról sem szednek szőlőt. ⁴⁵A jó ember szívében jó dolgok vannak, és azokból jó dolgokat hoz elő. A gonosz ember szívében azonban gonosz dolgok vannak, és azokból gonosz dolgokat hoz elő. Mert azt mondja az ember, ami a szívében van.”

Kétfajta ember

(Mt 7:24–27)

⁴⁶„Miért mondjátok ezt: »Uram, Uram!«, ha nem teszitek, amit mondok? ⁴⁷Elmondom nektek, hogy kihez hasonlít az az ember, aki eljön hozzám, meghallgat, és engedelmeskedik a szavaimnak. ⁴⁸Ez az ember olyan, mint a házépítő, aki mélyre ásott, és kősziklára helyezte a háza alapját. Amikor árvíz jött, és megpróbálta elmosni a házat, a ház nem mozdult meg, mert erős alapra építették. ⁴⁹De az az ember, aki hallja a szavaimat, és nem engedelmeskedik azoknak, az ahhoz az emberhez hasonlít, aki alap nélkül, a földre építette a házát. Amikor jött az árvíz, a ház azonnal összeomlott, és az egész elpusztult.”

Jézus meggyógyít egy szolgát

(Mt 8:5–13; Jn 4:43–54)

7¹Miután Jézus befejezte, amit mondani akart, Kapernaumba[†] ment. ²Élt ott egy százados, akinek a szolgája nagyon beteg volt, és haldoklott. A százados nagyon kedvelte a szolgáját. ³Amikor hallott Jézusról, elküldött hozzá néhány zsidó vezetőt, hogy megkérjék: jöjjön el, és mentse meg a szolga életét. ⁴A vezetők Jézushoz érkeztek, és így kérelték őt: „Ez az ember megérdemli, hogy ezt megtedd érte. ⁵Szereti a népünket, és a zsinagógánkat[†] is ő építtette.”

⁶Így Jézus velük ment. Amikor már közel voltak a házhoz, találkoztak a százados barátaival, akiket ezzel az üzenettel küldött Jézushoz: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem vagyok méltó arra, hogy a házamba gyere! ⁷Ezért nem is jöttem személyesen hozzád. Neked csak szólnod kell, és meggyógyul a szolgám. ⁸Mert én magam is mások hatalma alatt álló ember vagyok, és vannak katonák, akiknek pedig én parancsolok. Ha valamelyiküknek azt mondom: »Menj!«, az elmegy; ha egy másiknak azt mondom: »Gyere ide!«, az odajön hozzám. Ha azt mondom: »Tedd ezt!«, megteszi.”

⁹Jézus elcsodálkozott azon, amit a százados mondott. Odafordult az őt követő tömeghez, és azt mondta: „Mondom nektek: még Izráelben sem találkoztam ekkora hittel.”

¹⁰Amikor a küldöttek visszatértek a százados házába, a szolgát egészségesen találták.

Jézus feltámaszt egy halottat

¹¹Ezután Jézus egy Nain nevű városba ment a tanítványaival. Nagy sok ember követte őket. ¹²Amikor a város kapuja felé közeledtek, látták, hogy egy halottat hoznak ki onnan. A halott egy özvegyasszony egyetlen fia volt. A városból sokan kísérték az asszonyt. ¹³Amikor az Úr meglátta őt, megsajnálta, és így szólt hozzá: „Ne sírj!” ¹⁴Odalépett a koporsóhoz és megérintette. A koporsóvivők megálltak. Azután így szólt: „Fiam, én mondom neked: Kelj fel!”

¹⁵A halott pedig felült, és beszélni kezdett. Jézus visszaadta őt az anyjának.

¹⁶Ezt látva mindenki nagyon elcsodálkozott. Dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Hatalmas próféta[†] jelent meg közöttünk!” És: „Eljött Isten, hogy segítsen az Ő népének”.

¹⁷A Jézusról szóló hír elterjedt Júdeában és az egész környéken.

János kérdése

(Mt 11:2–19)

¹⁸A történeteket Jánosnak[†] is elmondták a tanítványai. ¹⁹János ekkor odahívta két tanítványát, és elküldte őket Jézushoz, hogy megkérdezzék tőle: „Te vagy az, akinek el kell jönnie, vagy másat várjunk?”

²⁰Amikor megérkeztek Jézushoz, ezt mondták: „Bemerítő János küldött minket, hogy megkérdezzük: Te vagy az, akinek el kell jönnie, vagy másat várjunk?”

²¹Abban az időben Jézus sok beteget és szenvedőt gyógyított meg. Sok gonosz szellemet űzött ki, és sok vaknak is meggyógyította a szemét. ²²Így válaszolt tehát nekik: „Menjetek, és mondjátok meg Jánosnak[†], amit láttatok és hallottatok: A vakok látnak, a sánták járnak. A leprások[†] megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak. A szegények az örömhírt[†] hallgatják. ²³Áldott az az ember, aki el tud fogadni engem.”

²⁴Amikor János[†] követői elmentek onnan, Jézus így kezdett beszélni Jánosról az embereknek: „Miért mentetek ki a pusztába? Hogy szélről hajlongó nádszálat* lássatok? ²⁵Vagy talán azért mentetek ki, hogy drága ruhába öltözött férfit lássatok? De hiszen aki drága ruhákban jár és kényelemben él, az királyi palotákban lakik. ²⁶Akkor viszont kit akartatok látni? Talán egy prófétát[†]? Azt láttatok, sőt mondom nektek: nagyobbattok egy prófétánál! ²⁷Mert ő róla mondja az Írás:

»Elküldöm követemet, aki előtted jár,
 hogy utat készítson neked.«

Mal 3:1

²⁸Mondom nektek: azok között, akik asszonytól születtek, nincs nagyobb Jánosnál[†]. De Isten királyságában a legkisebb is nagyobb őnála.”

(²⁹Minden ember, aki hallgatta Jézust, még a vámszedők[†] is, elismerték, hogy Isten terve jó. Ezt azzal is kifejezték, hogy bemerítkeztek[†] Jánosnál[†].)

³⁰De a farizeusok[†] és törvénytanárok visszautasították azt, amit Isten akart adni számukra, és ők nem akarták, hogy János bemerítse őket.

7:24 nádszál Jézus ezzel azt mondja, hogy János nem volt gyenge.

³¹Jézus így folytatta: „Mihez hasonlítsam hát ennek a nemzedéknek az embereit? Milyenek is ők? ³²Olyanok, mint a gyermekek, akik a piacon ülve ezt kiáltozzák egymásnak:

»Furulyáztunk nektek,
de nem táncoltatok.
Siratót énekeltünk,
de nem sírtatok.«

³³Eljött Bemerítő János, aki nem evett kenyeret, és bort sem ivott, és ezt mondjátok róla: »Gonosz szellem[†] van benne!« ³⁴Eljött az Emberfia[†], aki eszik és iszik. Róla pedig azt mondjátok: ³⁵»Falánk és iszákos, vámszedők[†] és bűnösök barátja!« De a bölcsességet minden cselekedete igazolja.”

Simon, a farizeus

³⁶Az egyik farizeus[†] meghívta Jézust a házába, hogy együtt egyenek. Jézus elment, és leült az asztalhoz. ³⁷Volt abban a városban egy bűnös nő. Amikor megtudta, hogy Jézus a farizeus házában eszik, egy illatszerrel teli alabástrom[†] edényt hozott. ³⁸Megállt Jézus mögött, a lábánál. Sírt, és a könnyeivel kezdte öntözni a lábát. Azután a hajával megtörölte, majd megcsókolta Jézus lábát, és végül illatszert öntött rá. ³⁹Látta ezt a farizeus, aki meghívta Jézust, és ezt gondolta: „Ha próféta[†] volna, tudná, hogy miféle nő ez, aki hozzáér. Tudná, hogy ez egy bűnös asszony.”

⁴⁰Jézus így szólt hozzá: „Simon, mondanom kell neked valamit.”

Simon így válaszolt: „Mondd, Tanító!”

⁴¹Jézus így folytatta: „Volt egy hitelező, és annak volt két adósa. Az egyikük ötszáz ezüstpénzzel tartozott neki, a másik ötvennel. ⁴²Mivel egyikük sem tudta visszafizetni a tartozását, a hitelező nagylelkűen elengedte mindkettőjük adósságát. A kettő közül vajon melyik szereti jobban a hitelezőt?”

⁴³Simon így válaszolt: „Gondolom, az, amelyiknek több adósságot engedett el.”

Mire Jézus azt mondta: „Helyesen válaszoltál.” ⁴⁴Az asszonyra mutatott, és így folytatta: „Nézd csak, mit tett ez az asszony! Eljöttem a házadba. Nem adtál nekem vizet, hogy a lábamat megmossam. Ő a könnyeivel mosta, és a hajával törölte meg a lábam. ⁴⁵Te nem üdvözlöttél csókkal, ő pedig, amióta megérkeztem, szüntelenül a lábamat csókolgatja. ⁴⁶Nem kentet meg a fejemet olajjal. Ő illatszerrel kente meg a lábamat. ⁴⁷Ezért mondom, hogy neki sok bűne lett megbocsátva, hiszen nagyon szeretetett. Akinek viszont kevés van megbocsátva, az kevésbé szeret.”

⁴⁸Ezután így szólt az asszonyhoz: „A bűneid meg vannak bocsátva.”

⁴⁹Akik vele ettek, ezt mondták maguk között: „Ki ez, hogy még a bűnöket is megbocsátja?”

⁵⁰De Jézus így folytatta: „A hited megmentett téged. Menj el békességgel!”

Jézus tanítványai

8 ¹Másnap Jézus a tizenkét apostollal a városokat és falvakat járta. Hirdette az Isten királyságáról szóló örömhírt[†]. ²Volt velük néhány asszony is, akiket Jézus gonosz szellemektől szabadított meg és betegségektől gyógyított

meg: a magdalai Mária, akiből hét gonosz szellem ment ki, ³Johanna, Kuza felesége, aki Heródes[†] udvarának egyik vezetője volt, Zsuzsanna és még sokan mások. Ezek az asszonyok a saját vagyonukból támogatták Jézust és a tanítványokat.

A magvetés története

(Mt 13:1–17; Mk 4:1–12)

⁴Nagy tömeg gyűlt össze. Minden városból jöttek emberek Jézushoz. Jézus a következő történetet mondta nekik:

⁵„Kiment egy magvető vetni. Vetés közben néhány mag az út szélére esett. Ezeket az emberek a földbe taposták, az égi madarak pedig megették. ⁶Némelyik mag köves talajra esett, és miközben nőtt, kiszáradt, mert nem kapott elég nedvességet. ⁷Néhány mag tövisek közé esett. A tövisek a magokkal együtt növekedtek, és végül megfojtották azokat. ⁸Más magok viszont a jó földbe hulltak. Amikor megnőttek, százszor annyit teremtek, mint amennyit a magvető elvetett.”

Miután ezeket elmondta Jézus, hangosan így szól: „Akinek van füle, hallja!”

⁹Tanítványai megkérdezték tőle, hogy mit jelent ez a történet.

¹⁰Erre ő így felelt: „Nektek megadatott, hogy Isten királyságának titkait megismerjétek, de másoknak történeteket mondok, hogy

»nézzenek, de ne lássanak,
és halljanak, de ne értsenek.«”

Ézs 6:9

Jézus megmagyarázza a magvetés történetét

(Mt 13:18–23; Mk 4:13–20)

¹¹„Ennek a történetnek a következő a jelentése: a mag Isten üzenete. ¹²Az út szélére esett néhány mag olyan, mint azok az emberek, akik hallják ugyan Isten üzenetét, de az ördög azonnal ellopja a magot a szívükből, hogy ne higgyenek és ne szabaduljanak meg. ¹³A köves talajra hullott magok olyanok, mint azok az emberek, akik amikor hallják Isten üzenetét, örömmel fogadják, de az nem tud meggyökerezni bennük. Ezek az emberek hisznek ugyan egy ideig, de amikor nehézségek jönnek, többé már nem hisznek Istenben, és elfordulnak tőle. ¹⁴A tövisek közé esett mag olyan, mint azok az emberek, akik hallják az igét, de amint továbbmennek, a világ gondjai, gazdagsága, és élvezetei megfojtják bennük Isten üzenetét. Így ezek az emberek soha nem teremnek érett gyümölcsöt[†]. ¹⁵A jó föld pedig azokat az embereket jelenti, akik az igét jó és őszinte szívvel hallgatják, megőrzik azt, és kitartással gyümölcsöt teremnek.”

Használd azt, amit kaptál!

(Mk 4:21–25)

¹⁶„Nem azért gyűjtanak lámpást, hogy letakarják, vagy hogy az ágy alá tegyék. Ehelyett a lámpatartóba teszik, hogy akik bejönnek, lássák a fényt. ¹⁷Mert nincs az a rejtett dolog, ami ismertté ne válna. És nincs olyan titok, ami ki ne tudódna. ¹⁸Gondoljátok át alaposan, amit hallotok! Mert akinek van, az még többet kap. De akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van.”

Jézus követői az ő igazi családja*(Mt 12:46–50; Mk 3:31–35)*

¹⁹Jézushoz eljöttek anyja és testvérei. A tömeg miatt azonban nem tudtak közel menni hozzá. ²⁰Az emberek szóltak Jézusnak: „Anyád és testvéreid odakinn állnak, és látni szeretnének.”

²¹De ő így válaszolt erre: „Az az én anyám, és azok az én testvéreim, akik hallják és megtartják Isten beszédét.”

A tanítványok meglátják Jézus hatalmát*(Mt 8:23–27; Mk 4:35–41)*

²²Azokban a napokban történt, hogy Jézus néhány tanítványával együtt hajóra szállt. Így szólt hozzájuk: „Menjünk át a tó túlsó partjára!” Elindultak. ²³Miközben hajóztak, Jézus elaludt. Hirtelen szélvihar lett a tavon. A hajó már kezdett megtelni vízzel, és mindannyian veszélyben voltak. ²⁴A tanítványok felébresztették Jézust, és azt mondták: „Mester! Mester! Megfulladunk!”

Ekkor ő felkelt, ráparancsolt a szélre és a hullámokra, és azok lecsendesedtek. ²⁵Majd a tanítványokhoz fordult: „Hol van a hitetek?”

Ők azonban félték, és megdöbbenve kérdezgették egymást: „Kicsoda ez, hogy a szélnek és a víznek is parancsol, azok pedig engedelmeskednek neki?”

Egy ember, akiben gonosz szellem volt*(Mt 8:28–34; Mk 5:1–20)*

²⁶Ezután áthajóztak Gadara vidékére, ami Galileával szemben van a Genezáreti-tó túlsó partján. ²⁷Amikor Jézus partra szállt, odament hozzá egy ember, akiben gonosz szellem[†] volt. Régóta nem hordott ruhát, és nem házban, hanem sírok között lakott. ^{28–29}A gonosz szellem már régóta fogva tartotta őt, ezért az emberek láncokkal és bilincsekkel kötözték meg és őrizték őt. Ő azonban mindig letépte magáról a láncokat, és a gonosz szellem a pusztába vezette. Amikor az ember meglátta Jézust, felkiáltott, a lába elé borult, és ezt kiabálta: „Mit akarsz tőlem, Jézus, a Magasságos Isten Fia? Kérlek, ne kínozz engem!” Jézus megparancsolta ugyanis a gonosz szellemnek, hogy menjen ki belőle.

³⁰Jézus megkérdezte tőle: „Mi a neved?”

Az pedig így felelt: „Légió³⁰”, mert sok gonosz szellem volt benne. ³¹A gonosz szellemek kérelték Jézust, hogy ne küldje őket a pokolba. ³²Legelészett a hegyoldalon egy nagy disznónyáj. A gonosz szellemek arra kérték Jézust, hogy küldje őket a disznókba. Jézus megengedte nekik. ³³Így a gonosz szellemek kijöttek az emberből, és belementek a disznókba. A disznók pedig a meredek hegyről a tóba rohantak és belefelladtak.

³⁴Amikor a pásztorok meglátták, hogy mi történt, elfutottak és elmondták a városban és a falvakban. ³⁵Az emberek pedig eljöttek Jézushoz, hogy lássák, mi történt. Látták, hogy az ember, akiből a gonosz szellemek kimentek, felöltözve és ép elmével ül Jézus lábainál. Nagyon megrémültek. ³⁶Akik pedig látták, elmesélték, hogyan gyógyult meg az az ember, akiben a gonosz szellemek voltak. ³⁷Gadara egész népe kérte Jézust, hogy menjen el

8:30 légió Kb. 6000 főből álló katonai egység.

tőlük, mert nagy félelem töltötte el őket. Ezért Jézus hajóba szállt, és elment. ³⁸Az az ember azonban, akiből a gonosz szellemeket kiűzte, könyörgött neki, hogy hadd menjen vele.

De Jézus elküldte őt. Azt mondta neki: ³⁹„Menj haza, és mondd el az embereknek, hogy mit tett veled Isten!”

Úgyhogy az az ember elment, és az egész városban elmondta, hogy mit tett vele Jézus.

Jézus életre kelti a halott leányt, és meggyógyítja a beteg asszonyt

(Mt 9:18–26; Mk 5:21–43)

⁴⁰Amikor Jézus hazatért, a tömeg örömmel üdvözölte, mert már vártak rá. ⁴¹Ekkor egy Jairus nevű ember érkezett hozzá, aki a helyi zsinagóga[†] vezetője volt. Leborult Jézus lábaihoz. Arra kérte, hogy jöjjön el a házába, ⁴²mert egyetlen lánya, aki körülbelül tizenkét éves volt, haldoklott.

Jézus vele ment, a tömeg pedig szorosán körülvette őt. ⁴³Volt ott egy asszony, akinek már tizenkét éve vérfolyása volt. Minden pénzét orvosokra költötte, de senki sem tudta meggyógyítani. ⁴⁴Odalépett Jézus mögé, és megérintette Jézus ruhájának a szélét. Amikor ezt megtette, azonnal elállt a vérzése. ⁴⁵Jézus megkérdezte: „Ki érintett meg?”

Mindnyájan tagadták, Péter pedig ezt mondta: „Mester, az emberek tolonganak körülöttem, és szorongatnak téged!”

⁴⁶De Jézus így felelt: „Valaki megérintett, mert éreztem, hogy erő áradt ki belőlem.” ⁴⁷Amikor az asszony látta, hogy nem maradhat titokban, reszketve előjött, és leborult előtte. Mindenki előtt elmondta, hogy miért érintette meg, és hogy azonnal meggyógyult. ⁴⁸Jézus ekkor így szólt hozzá: „Leányom, a hited meggyógyított téged. Menj el békességgel!”

⁴⁹Amíg Jézus beszélt, egy ember érkezett a zsinagóga[†] vezetőjének házából. Azt mondta: „A lányod meghalt. Ne zavarod tovább a Tanítót!”

⁵⁰De Jézus meghallotta, és így szólt hozzá: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul a lányod!”

⁵¹Amikor Jézus megérkezett a házhoz, senkit nem engedett be magával, csak Pétert, Jánost, Jakabot és a leány apját és anyját. ⁵²Eközben mindenki sírt és a leányt gyászolta. Jézus azonban így szólt: „Ne sírjatok, mert nem halt meg, csak alszik!”

⁵³Az emberek azonban csak nevettek ezen, mert tudták, hogy a lány meghalt. ⁵⁴De Jézus megfogta a kislány kezét, és megszólította: „Leányom, kelj fel!” ⁵⁵Ekkor a szelleme visszatért a kislányba, és azonnal felkelt. Jézus szólt nekik, hogy adjanak neki enni. ⁵⁶A leány szülei nagyon meg voltak döbbenve. Jézus azonban megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el, ami történt.

Jézus kiküldi apostolait

(Mt 10:5–15; Mk 6:7–13)

9¹Jézus magához hívta a tizenkét apostolt. Erőt és hatalmat adott nekik minden gonosz szellem fölött, és arra is, hogy betegségeket gyógyítsanak. ²Ezután elküldte őket, hogy beszéljenek az Isten királyságáról, és gyógyítsák meg a betegeket. ³Ezt mondta nekik: „Semmit se vigyetek magatokkal: se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se ezüstöt, még két kabátotok se legyen! ⁴Ha

bementek egy házba, maradjatok ott, amíg abból a városból tovább nem mentek! ⁵Ahol nem látnak szívesen titeket, annak a városnak a porát is rázzátok le a lábatokról, amikor elmentek onnan! Ez figyelmeztetés lesz majd a számukra.”

⁶Az apostolok tehát útnak indultak, és minden faluban hirdették az örömhírt, és mindenhol meggyógyították a betegeket.

Heródes tanácstalan

(Mt 14:1–12; Mk 6:14–29)

⁷Heródes[†] fejedelem is hallott a történekről. Nem tudta, mit gondoljon erről. Néhányan azt mondták neki, hogy János[†] támadt fel a halálból. ⁸Mások azt mondták, hogy Illés[†] jött vissza. És voltak olyanok is, akik azt mondták, hogy egy régi próféta támadt fel. ⁹De Heródes így szólt: „Jánost lefejeztetem. De ki ez, akiről ilyen dolgokat hallok?” És látni akarta Jézust.

Jézus enni ad több mint ötezer embernek

(Mt 14:13–21; Mk 6:30–44; Jn 6:1–14)

¹⁰Amikor visszatértek az apostolok, elmondták Jézusnak, hogy mi mindent tettek. Jézus magával vitte őket, és teljesen különvonultak egy Bétsaida nevű városba. ¹¹A tömeg azonban megtudta, hogy hol van, és követte őt. Jézus örömmel fogadta az embereket. Isten királyságáról beszélt nekik, és meggyógyította a betegeket.

¹²Már közeledett az este, amikor a tizenkét apostol odament hozzá. Ezt mondták neki: „Ez egy lakatlan hely. Küldd el az embereket, hogy elmeheszenek a környező falvakba és településekre, hogy élelmet és szállást találjanak maguknak!”

¹³Jézus viszont azt mondta: „Ti adjatok nekik enni!”

Az apostolok így feleltek: „Összesen öt kenyერünk és két halunk van, hacsak el nem megyünk ennivalót venni ennek a sok embernek.” ¹⁴Ugyanis mintegy ötezer férfi volt ott.

Jézus akkor így szólt a tanítványokhoz: „Ültessétek le őket ötvenfős csoportokban!”

¹⁵A tanítványok így is tettek, mindenkit leültettek. ¹⁶Jézus kézbe vette az öt kenyert és a két halat. Felnézett az égre, és hálát adott értük. Azután megtörte azokat, és a tanítványoknak adta, hogy osszák szét az embereknek. ¹⁷Az emberek pedig ettek, és mindnyájan jóllaktak. Végül összeszedték a maradékot: tizenkét kosarat töltöttek meg a maradék darabokkal.

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus

(Mt 16:13–19; Mk 8:27–29)

¹⁸Egy alkalommal, amikor Jézus egyedül imádkozott, a tanítványai odamentek hozzá. Jézus ezt kérdezte tőlük: „Mit mondanak rólam az emberek, hogy ki vagyok én?”

¹⁹Ők így válaszoltak: „Egyesek Bemérintő Jánosnak mondanak. Mások Illésnek[†]. Vannak olyanok is, akik egy régi prófétának, aki feltámadt.”

²⁰Megkérdezte őket: „És ti mit mondotok? Ki vagyok én?”

Péter így válaszolt: „A Krisztus[†], akit Isten küldött.”

²¹Ekkor Jézus figyelmeztette őket, hogy erről senkinek se szóljanak.

Jézus a haláláról beszél*(Mt 16:20–28; Mk 8:30–9:1)*

²²Majd ezt mondta: „Az Emberfiának† sokat kell majd szenvednie. A nép idős vezetői, a főpapok† és a törvénytanárok elutasítják és megölik őt. A harmadik napon azonban feltámad.”

²³Ezután mindannyiukhoz szólva ezt mondta: „Aki utánam akar jönni, annak meg kell tagadnia önmagát. Naponta föl kell vennie a keresztyét és követnie kell engem. ²⁴Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt. De aki értem elveszti az életét, az megmenti azt. ²⁵Mert mit ér az, ha az ember az egész világot megnyeri, önmaga azonban elpusztul vagy elveszik? ²⁶Mert aki szégyell engem és a szavaimat, azt az Emberfia† is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya, és a szent angyalok dicsőségében. ²⁷Igazán mondom nektek: állnak itt olyanok, akik nem hálnak meg addig, amíg meg nem látják az Isten királyságát.”

Mózes, Illés és Jézus*(Mt 17:1–8; Mk 9:2–8)*

²⁸Körülbelül nyolc nappal azután, hogy ezeket mondta, maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. ²⁹Mialatt imádkozott, az arca elváltozott és a ruhája ragyogó fehér lett. ³⁰Ezután két ember jelent meg, akik beszélgettek vele. Mózes† és Illés† volt az, ³¹akik dicsőségben jelentek meg. Jézus haláláról beszélgettek vele, amelynek Jeruzsálemben kell megtörténnie. ³²Péter és a többiek ezalatt aludtak. De amikor fölébredtek, látták Jézus dicsőségét. Látták a két embert is, akik mellette álltak. ³³Amikor a két férfi már indulni készült, Péter így szólt: „Mester, olyan jó nekünk itt lenni. Készítsünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek!” (Péter nem tudta, hogy mit beszél.)

³⁴Amíg beszélt, egy felhő jelent meg, és beárnyékolta őket. Nagyon megijedtek, amikor a felhő körülvette őket. ³⁵A felhőből egy hang hallatszott. Ezt mondta: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, rá hallgassatok!”

³⁶Miután ez a hang szólt, már csak Jézus volt ott. A tanítványok hallgattak a történetéről, és abban az időben senkinek sem mondták el, amit ott láttak.

Jézus meggyógyít egy fiút*(Mt 17:14–18; Mk 9:14–27)*

³⁷Másnap, amikor a hegyről lejöttek, hatalmas tömeg várta Jézust. ³⁸A tömegeből egy ember ezt kiáltotta: „Mester! Kérlek jöjj, és nézd meg a fiamat, mert egyetlen gyermekem ő. ³⁹Időnként egy gonosz szellem támadja meg úgy, hogy a fiú hirtelen fölsikolt, rángatózik, és habzik a szája. Nagyon megkínozza, és nehezen hagyja el őt ez a gonosz szellem. ⁴⁰Megkértem a tanítványaidat, hogy üzzék ki a fiamból, de nem tudták megtenni.”

⁴¹Jézus ekkor így szólt: „Ó, ti hitetlen és eltévelyedett emberek! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem veletek? Hozd ide a fiad!”

⁴²Amíg a fiú közeledett, a gonosz szellem† a földre vetette, és megrázta őt. De Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre, meggyógyította a fiút, és visszaadta az apjának. ⁴³Az emberek pedig mind megdöbbenek Isten nagyságán.

Jézus a haláláról beszél*(Mt 17:22–23; Mk 9:30–32)*

Amíg az emberek csodálkoztak mindazon, amit Jézus tett, ő ezt mondta a tanítványainak: ⁴⁴„Jól jegyezzétek meg, amit most mondok: az Emberfiát† az emberek kezére adják.” ⁴⁵De a tanítványok nem értették, amit mondott. Mindez el volt rejtve előlük, ezért nem érthették meg. Féltek is megkérdezni Jézustól, hogy mit jelent az, amit mondott.

Ki a legnagyobb?*(Mt 18:1–5; Mk 9:33–37)*

⁴⁶A tanítványok egymás között vitatkozni kezdtek azon, hogy ki a legnagyobb közülük. ⁴⁷De Jézus ismerte a gondolataikat. Odavitt egy kisgyermeket, és maga mellé állította. ⁴⁸Így szólt hozzájuk: „Aki elfogadja ezt a kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad el. Aki pedig engem elfogad, az azt fogadja el, aki engem küldött. Mert az a legnagyobb, aki mindnyájatok között a legkisebb.”

Aki nincs ellenetek, az veletek van*(Mk 9:38–40)*

⁴⁹János ekkor így szólt: „Mester, láttunk valakit, aki a nevedben gonosz szellemeket űzött ki. Megpróbáltuk megtiltani neki, mert nem követ téged velünk együtt.”

⁵⁰De Jézus azt mondta neki: „Ne tiltsátok meg neki, mert aki nincs ellenetek, az veletek van.”

Egy samáriai város

⁵¹Amint közeledett az idő, hogy visszamenjen a mennybe, Jézus elhatározta a szívében, hogy felmegy Jeruzsálembe. ⁵²Követeket küldött maga előtt, akik egy samáriai faluba mentek, hogy ott Jézus számára szállást készítsenek. ⁵³De a samáriaiak† nem akarták befogadni, mert Jeruzsálembe tartott. ⁵⁴Amikor ezt két tanítványa, Jakab és János megtudta, megkérdezték Jézustól: „Uram, akarod, hogy a mennyből tüzet parancsoljunk rájuk, hogy megégesse őket?”*

⁵⁵De Jézus feléjük fordult, és megmondta nekik, hogy nagyon helytelen ez a beszéd.* ⁵⁶Ezután egy másik faluba mentek.

Jézus követése*(Mt 8:19–22)*

⁵⁷Útközben valaki így szólt Jézushoz: „Bárhová mész is, én követni foglak.”

⁵⁸Jézus így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk, és az égi madaraknak is van fészük. Az Emberfiának† azonban nincs hová lehajtania a fejét.” ⁵⁹Egy másik emberhez így szólt: „Kövess engem!”

De ő ezt kérte: „Engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat!”

⁶⁰Jézus azonban így válaszolt: „Hagyd, hogy a holtak eltemessék a saját halottaikat! Te pedig menj, és hirdesd Isten királyságát!”

9:54 Néhány görög nyelvű kézirat hozzáteszi: „... úgy, mint Illés tette!” **9:55** Néhány görög nyelvű kézirat hozzáteszi: „És Jézus így szólt: ‘Nem tudjátok, milyen szellem van bennetek. ⁵⁶Az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse.’”

⁶¹Másvalaki így szólt hozzá: „Követlek, Uram, de előbb hadd búcsúzzam el a családomtól!”

⁶²De Jézus így felelt neki: „Aki egyszer az eke szarvára teszi a kezét, és visszanéz, az nem való az Isten királyságába!”

Jézus kiküldi a hetvenkettőt

10¹Ezt követően az Úr kiválasztott még hetvenkét* tanítványt. Elküldte őket kettesével maga előtt azokba a falvakba és városokba, ahová menni szándékozott. ²Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de kevés a munkás. Imádkozzatok hát az aratás Urához, hogy küldjön munkásokat az aratásába! ³Menjetek! Jegyezzétek meg, hogy úgy küldtelek ki titeket, mint bárányokat a farkasok közé. ⁴Az útra ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut, és senkit ne köszöntsetek útközben! ⁵Ha egy házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! ⁶Ha békeszerető ember lakik abban a házban, a békesség, amit kívántok, megnyugszik rajta. Ha azonban nem békés az az ember, a békesség, amit kívántatok, visszaszáll rátok. ⁷Maradjatok annál a háznál, egyetek és igyatok mindenből, amivel megkínálnak titeket, mert a munkás megérdemli a bérét! Ne járjatok házról házra! ⁸Ha olyan városba értek, ahol szívesen látnak titeket, egyétek meg, amit elétek tesznek! ⁹Gyógyítsátok meg az ott levő betegeket, és hirdessétek az embereknek: elközelített hozzátok Isten királysága! ¹⁰De ha olyan városba mentek, ahol nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára, és mondjátok: ¹¹»Még a városotok porát is lerázzuk a lábunkról, figyelmeztetésül ellenetek.* De tudjátok meg: közel jött hozzátok Isten királysága!« ¹²Mondom nektek: Sodoma† lakóinak elviselhetőbb lesz a helyzete az ítélet napján, mint az ott lakóknak.”

Jézus figyelmezteti a hitetleneket

(Mt 11:20–24)

¹³„Rossz lesz neked, Korazin†! Rossz lesz neked, Bétsaida†! Mert ha Tíruszban† vagy Szidónban† történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, ők zsákruhában* és hamuban ülve már régen megtértek volna. ¹⁴Az ítéletkor elviselhetőbb lesz a helyzete Tírusznak és Szidónnak, mint nektek! ¹⁵És te, Kapernaum†, azt hiszed, hogy a Mennybe emelkedsz? A pokolba fogsz kerülni!

¹⁶Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket elutasít, engem utasít el. Aki pedig engem elutasít, azt utasítja el, aki elküldött engem.”

A Sátán bukása

¹⁷Miután a hetvenkét* tanítvány visszatért, azt mondták Jézusnak: „Uram, még a gonosz szellemek is engedelmeskedtek nekünk, amikor a nevedben rájuk parancsoltunk!” ¹⁸Jézus pedig így felelt nekik: „Láttam a Sátánt, amint villámként zuhant le a mennyből! ¹⁹Figyeljetek rám! Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon tapossatok. Hatalmatok van az ellenség

10:1 *hetvenkettő* Néhány görög kézirat hetven tanítványt említ. **10:11** „városotoknak ... ellenetek.” Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé azokkal az emberekkel.

10:13 *zsákruha* Durva anyagból készült ruha, amelyet a szomorúság és a gyász jelképeként viseltek. **10:17** *hetvenkettő* Néhány görög kézirat hetven tanítványt említ.

minden ereje fölött. Semmi nem árthat nektek. ²⁰De ne annak örüljétek, hogy a szellemek engedelmeskednek nektek, hanem annak, hogy a nevetek fel van írva a mennyben!”

Jézus imádkozik az Atyához

(Mt 11:25–27; 13:16–17)

²¹Akkor Jézus a Szent Szellemtől[†] kapott örömmel ezt mondta: „Dicsérlek téged, Atyám, menny és föld Ura, hogy a bölcsek és okosok elől elrejtetted ezeket, de azoknak az embereknek, akik olyanok, mint a kisgyermekek, megmutattad mindezt. Igen, Atyám, mert ez így tetszett neked.

²²Az én Atyám mindent átadott nekem. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya. És senki sem tudja, hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú meg akarja mutatni.”

²³A tanítványokhoz szólva ezt mondta: „Boldogok a szemek, amelyek látják, amit ti láttok! ²⁴Mert mondom nektek: sok király és próféta[†] akarta látni, amit ti láttok, de nem látták; és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.”

A jószívű samáriai története

²⁵Ekkor felállt egy törvénytánító, és hogy Jézust próbára tegye, ezt kérdezte: „Mester, mit kell tennem, hogy örök életet kapjak?”

²⁶Mire Jézus megkérdezte: „Mi van megírva a törvényben? Mit olvasol ott?”

²⁷A törvénytánító így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből*, és szeresd embertársadat, mint magadat!”*

²⁸Jézus ekkor ezt mondta neki: „Jól válaszoltál. Tedd ezt, és élni fogsz!”

²⁹A törvénytánító azonban igazolni akarta önmagát, és megkérdezte: „De hát ki az én embertársam?”

³⁰Jézus így válaszolt: „Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba tartott. Útközben rablók kezére került. Azok levetkőztették, megverték, majd otthagyták őt félholtan. ³¹Arra ment egy pap. Amikor meglátta az összevert embert, átment az út másik oldalára, és elment mellette. ³²Később egy lévita[†] közeledett ugyanazon az úton. Amikor meglátta a megvert embert, ő is átment az út másik oldalára, és elment. ³³Arra utazott egy samáriai[†] férfi is. Amikor meglátta az embert, megsajnálta őt. ³⁴Odament hozzá, olajat és bort öntött a sebeire, és bekötözte őket. Ezután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba és ott ápolta. ³⁵Másnap elővett két ezüstpénzt. Odaadta a fogadónak, és azt mondta: »Gondoskodj róla, és amit ezen kívül költesz rá, megfizetem, amikor visszajövök.«

³⁶„Mit gondoltok, a három közül melyik volt a kirabolt ember embertársa?”

³⁷A törvénytánító így válaszolt: „Az, aki segített rajta.”

Erre Jézus azt mondta: „Menj, és cselekedj úgy, mint ő!”

Mária és Márta

³⁸Ahogy Jézus a tanítványaival továbbutazott, eljutott egy faluba. Egy Márta nevű nő vendégül látta őt a házában. ³⁹Volt egy testvére, akit

Máriának hívtak. Mária leült az Úr lábaihoz, és hallgatta, amit Jézus mondott. ⁴⁰Mártát eközben a sok készülődés teljesen lefoglalta. Odament Jézushoz, és így szólt: „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem teljesen magamra hagyott a munkában? Szólj neki, hogy segítsen!”

⁴¹Jézus így felelt neki: „Márta, Márta! Sok mindenért aggódsz és nyugtalanoksz. ⁴²Pedig csak egy valami fontos. Mária a jó részt választotta, amit soha nem vesznek el tőle.”

Jézus az imáról tanít

(Mt 6:9–15; 7:7–11)

11 ¹Történt egy alkalommal, hogy Jézus egy helyen imádkozott. Amikor befejezte az imáját, egyik tanítványa azt mondta: „Uram, taníts meg minket imádkozni, ahogyan János[†] is tanította a követőit!”

²Ekkor Jézus így szólt: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok:

»Atyánk, legyen szent a te neved!

Jöjjön el a királyságod!

³ Add meg nekünk a kenyerünket minden nap!

⁴ Bocsásd meg a bűneinket,
ahogyan mi is megbocsátunk azoknak,
akik rosszat tesznek nekünk!

Ne engedd, hogy kísértésbe essünk!«”

Kitartással kérjétek!

⁵Ezután ezt mondta: „Ha van egy barátotok, és az éjszaka közepén elmentek hozzá, és ezt mondjátok neki: »Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret! ⁶Egy úton levő barátom érkezett hozzám, és nem tudom mivel megkínálni őt.« ⁷Erre a barátod így válaszol odabentről: »Ne zavarj! Az ajtót már bezártam, gyermekeimmel az ágyban fekszünk. Nem tudok felkelni, hogy adjak neked.« ⁸Azt mondom nektek, hogy ha ez az ember nem is kelne fel a barátságotok miatt, mégis megteszi a kitartásod miatt, és megadja neked, amire csak szükséged van. ⁹Ezért mondom nektek: Kérjétek, és kaptok! Keressetek, és találtok! Kopogtassatok, és az ajtó kinyílik nektek! ¹⁰Mert mindenki, aki kér, kap. Mindenki, aki keres, talál. És aki kopog, annak megnyílik az ajtó. ¹¹Van-e olyan apa közöttetek, aki kígyót ad a fiának, ha az halat kér tőle? ¹²Vagy aki skorpiót ad neki, ha az tojást kér? ¹³Ezért ha ti, bár gonoszok vagytok, tudtok jó ajándékokat adni a gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet[†] adni azoknak, akik kérik tőle!”

Jézus hatalma Istentől van

(Mt 12:22–30; Mk 3:20–27)

¹⁴Egyszer Jézus kiűzött egy gonosz szellemet[†] egy emberből, aki azelőtt nem tudott beszélni. Amikor kiment belőle a gonosz szellem, az ember elkezdett beszélni. Az emberek nagyon elcsodálkoztak ezen. ¹⁵Néhányan azonban ezt mondták: „Belzebubnak^{*}, a gonosz szellemek fejedelmének a segítségével úzi ki a gonosz szellemeket.”

¹⁶Voltak, akik mennyei jelet[†] kértek tőle, hogy próbára tegyék. ¹⁷De Jézus ismerte gondolataikat, és így szólt hozzájuk: „Minden királyság, amely meghasonlik önmagával, és önmaga ellen harcol, elpusztul. És az a család, amely önmaga ellen harcol, szétesik. ¹⁸Ha a Sátán meghasonlana önmagával, és önmaga ellen harcolna, hogyan maradhatna fenn a királysága? Ezt azért kérdezem, mert azt mondjátok, hogy Belzebub segítségével úzom ki a gonosz szellemeket. ¹⁹De ha ez így van, akkor a ti tanítványaitok kinek a segítségével úzik ki őket? Így ők maguk bizonyítják, hogy nincs igazatok! ²⁰Ha pedig Isten hatalmával úzom ki a gonosz szellemeket, akkor nyilvánvaló, hogy eljött hozzátok Isten királysága.

²¹Ha egy erős ember felfegyverezve őrzi a házat, biztonságban van a vagyona. ²²De ha megtámadja őt valaki, aki még nála is erősebb, akkor legyőzi őt, elveszi a fegyvereket, amelyekben a másik bízott, a zsákmányt pedig szétesztja.

²³Aki nincs velem, az ellenem van. Aki nem velem dolgozik, az ellenem dolgozik.”

A gonosz szellem visszatérése

(Mt 12:43–45)

²⁴„Amikor egy gonosz szellem kimegy valakiből, száraz helyeken vándorol, és nyugalmat keres. Ha nem talál nyugalmat, így szól: »Visszamegyek a lakóhelyemre, ahonnan kijöttem.« ²⁵Amikor visszamegy, a házat kisöpörve és rendben találja. ²⁶Ekkor hoz magával hét másik szellemet, akik még nála is gonoszabbak, és ezek mind bemennek és ott laknak. Így annak az embernek az állapota rosszabb lesz az előzőnél.”

Kik az igazán boldogok?

²⁷Történt, hogy amíg beszélt, a tömegből egy asszony ezt kiáltotta neki: „Boldog az az anyaméh, amely téged kihordott, és boldogok azok az emlők, amelyek tápláltak!”

²⁸Jézus így válaszolt: „De azok az igazán boldogok, akik hallják Isten beszédét, és engedelmeskednek!”

Adj jelet!

(Mt 12:38–42; Mk 8:12)

²⁹Mialatt a tömeg egyre növekedett, ő beszélni kezdett hozzájuk: „Gonosz ez a nemzedék: jelet[†] keresnek. De nem kapnak más jelet, csak Jónás próféta jelét*. ³⁰Mert ahogyan Jónás jel volt Ninive lakói számára, úgy lesz az Emberfia[†] is jel ennek a nemzedéknek. ³¹Az ítéletkor Dél Királynője* feltámad ennek a nemzedéknek az embereivel együtt, és elítéli őket. Ez a királynő ugyanis a föld végéről is eljött, hogy Salamon bölcsességét hallgassa. Most pedig olyan van itt, aki nagyobb, mint Salamon. ³²Ninive lakói is feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkal együtt, és elítélik. Ninive lakói ugyanis megváltoztatták az életüket Jónás üzenetét hallva. Most pedig nagyobb van itt, mint Jónás.”

11:29 Jónás jele Jónás három napig volt a nagy hal gyomrában, ahogy Jézus három napig volt a sírban. Olvasd el Jónás könyvét az Ószövetségből! **11:31** Dél Királynője Sába királynője, aki 1600 km-t utazott, hogy Isten bölcsességét megtanulhassa Salamon királytól (1Kir 10:1–13).

Légy világosság a világ számára!*(Mt 5:15; 6:22–23)*

³³„Senki sem gyújt meg egy lámpást azért, hogy egy edény alá tegye és elrejtse. Ehelyett a lámpatartóba teszik, hogy akik belépnek, lássák a fényt. ³⁴A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világossággal van telve. De ha a szemed gonosz, az egész tested sötétségben van. ³⁵Vigyázz tehát, hogy az a világosság, ami benned van, ne hogy sötétséggé váljon! ³⁶Mert ha a tested világossággal van tele és semmi sötétség nincs benne, éppúgy fog világítani, mint amikor egy lámpás megvilágít a fényével.”

Jézus véleménye a farizeusokról*(Mt 23:1–36; Mk 12:38–40; Lk 20:45–47)*

³⁷Amikor Jézus befejezte a beszédet, egy farizeus[†] meghívta, hogy egyen vele. Jézus elment hozzá, és leült az asztalhoz. ³⁸Amikor a farizeus ezt meglátta, meglepődött, hogy Jézus nem mosta meg a kezét evés előtt.* ³⁹Jézus ekkor így szólt hozzá: „Ti, farizeusok, a pohárnak és tányérnak csak a külsejét mossátok meg. Belül viszont tele vagytok kapzsisággal és gonosszággal. ⁴⁰Bolondok! Nem ugyanaz készítette a külsőt, mint a belsőt? ⁴¹Adjátok a szegényeknek, ami a poharatokban és tányérotokban van, és minden tiszta lesz nektek. ⁴²De rossz lesz nektek, farizeusok, mert beadjátok a menta, a kapor* és minden más apró kerti növény tizedét is, de elhanyagoljátok az igazságosságot és az Isten szeretetét. Pedig ez utóbbiakat kellene tennetek anélkül, hogy az előzőeket elhanyagolnátok. ⁴³Rossz lesz nektek, farizeusok! Mert a zsinagógákban[†] szeretitek a legjobb helyeket, és szeretitek, ha a piacokon tisztelettel köszöntenek titeket. ⁴⁴Rossz lesz nektek, mert olyanok vagytok, mint a jelöletlen sírok, amelyeken emberek járkálnak, de nem tudják, hogy azok sírok!”

Jézus a zsidó törvénytanárokhoz szól

⁴⁵Erre az egyik törvénytánító ezt mondta neki: „Mester! Amikor így beszélsz, minket is megbántasz!”

⁴⁶De ő így válaszolt: „Rossz lesz nektek is, törvénytánítók! Olyan szabályokat hoztok, és kényszerítetek az emberekre, amiket nehéz betartani. Ti viszont meg sem próbáljátok betartani ezeket a szabályokat. ⁴⁷Rossz lesz nektek, mert sírokat* építetek a prófétáknak[†], akiket atyáitok ölték meg! ⁴⁸Ezzel azonban azt mutatjátok, hogy egyetértetek atyáitok tetteivel. Ők ölték meg azokat a prófétákat, akiknek ti sírokat építetek. ⁴⁹Erre mondta Isten bölcsessége: »Küldök nekik prófétákat és apostolokat, és némelyiket megölik, némelyiket üldözni fogják.« ⁵⁰Ezért ezt a nemzedéket fogják megbüntetni minden próféta véérért, amit a világ kezdete óta kiontottak, ⁵¹kezdve Ábeltől egészen Zakariásig*, akit az oltár[†] és az Úr háza között ölték meg. Igazán mondom nektek: ez a nemzedék lesz megbüntetve mindezért.

11:38 *megmossa a kezét* A kézmosás zsidó vallási szertartás, ami a farizeusok szerint nagyon fontos volt. **11:42** *menta, kapor* Apró kerti fűszernövények. Csak a nagyon vallásos emberek voltak olyan gondosak, hogy ezekből is beszolgáltassák a tizedet. **11:47** *sír* Itt: síremlék. Fontos személyek emléke tiszteletére épült kis épületek. **11:51** *Ábel, Zakariás* A héber Ószövetségben elsőként és utolsóként meggyilkolt emberek.

⁵²Rossz lesz nektek, törvénytánítók, mert az emberektől elvettétek a kulcsot, amely Isten ismeretére vezet! Ti magatok nem használtátok, és megakadályoztátok ebben azokat is, akik akarták.”

⁵³Amikor Jézus elment onnan, a törvénytánítók és farizeusok[†] rosszindulattal kérdezgetni kezdték őt mindenféléről. ⁵⁴Közben azt figyelték, hogy hol használhatnák föl ellene, amit mondott.

Ne legyetek olyanok, mint a farizeusok!

12¹Egyszer több ezer ember gyűlt egybe. Olyan sokan voltak, hogy egymást taposták. Ekkor Jézus beszélni kezdett. Először a tanítványaihoz szólt: „Óvakodjatok a farizeusok[†] kovászától, ami a képmutatás! ²Nincs olyan rejtett dolog, amely ismertté ne válna, sem olyan titok, amely ki ne tudódna. ³Amit a sötétben mondtatok, az hallható lesz a világosságban. Amit rejtett szobákban suttogtatok egymás fülébe, azt a háztetőkről fogják hirdetni.”

Csak Istent féljétek!

(Mt 10:28–31)

⁴„De nektek, barátaimnak mondom: Nem azoktól kell félnetek, akik a testet megölik, de utána már nem árthatnak. ⁵Megmutatom, kitől kell félnetek: Attól féljétek, akinek hatalma van arra, hogy miután megölt, a pokolra vessen!

⁶Ugye két fillérért* öt verebet is kaptok? Mégis, egyetlen ilyen verébről sem feledkezik el Isten. ⁷Nektek pedig még a hajszálaitek is számon vannak tartva. Ezért ne aggódjatok: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

Ne szégyelljétek Jézust!

(Mt 10:32–33; 12:32; 10:19–20)

⁸„Mondom nektek: hogyha valaki elismeri az emberek előtt, hogy hozzám tartozik, arról az Emberfia[†] is elismeri Isten angyalai előtt, hogy hozzá tartozik. ⁹De aki megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt.

¹⁰Ha valaki az Emberfia[†] ellen szól, annak meg lesz bocsátva. De ha valaki a Szent Szellemet[†] gyalázza, annak nem lesz megbocsátva.

¹¹Amikor zsinagógák[†], vezetők és más hatóságok elé visznek titeket, ne aggódjatok amiatt, hogy hogyan védjétek magatokat, és mit mondjatok! ¹²Ne aggódjatok, mert annak idején a Szent Szellem[†] megtanít titeket arra, amit mondanotok kell!”

Jézus figyelmeztet, hogy az önzés veszélyes

¹³Ekkor a tömegeből valaki így szólt hozzá: „Tanító, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!”

¹⁴Jézus azonban így válaszolt: „Ember, ki tett engem bíróvá fölöttetek, hogy döntést hozzak?” ¹⁵Ezután így szólt hozzájuk: „Vigyázzatok, és óvakodjatok mindenféle kapzsiságtól. Mert az ember élete nem attól függ, hogy milyen nagy a vagyona!”

12:6 fillér Rézpenz, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszámos egy napi átlag bére volt).

¹⁶Ezután egy történetet mondott nekik: „Egy gazdag ember földje bő termést hozott. ¹⁷Az ember gondolkodni kezdett, hogy mit csináljon, ugyanis nem volt hová tennie a termést. ¹⁸Végül elhatározta: »Lebontom a magtárait, nagyobbakat építek, és ott fogom tárolni a gabonámat és a javaimat. ¹⁹Elmondhatom magamnak: Annyi jó dolgot halmoztál fel, ami több évre is elegendő lesz. Pihenj, egyél, igyál és örvendezz!« ²⁰De Isten így szólt hozzá: »Bolond ember, ezen az éjszakán meghalsz! Kié lesz akkor a vagyon, amit összegyűjtöttél?«

²¹Így jár az, aki a maga számára gyűjt kincseket, de Isten szemében nem gazdag.”

Isten királysága legyen az első!

(Mt 6:25–34; 19–21)

²²Ezután tanítványaihoz szólva így folytatta: „Ezért mondom nektek: ne aggódjatok az életekért, hogy mit egyetek. Ne aggódjatok a testetekért, hogy mit vegyetek fel magatokra! ²³Mert fontosabb az élet, mint az étel, és fontosabb a test, mint a ruha. ²⁴Nézzétek a hollókat: nem vetnek és nem aratnak, nincs raktáruk és magtáruk, Isten mégis gondoskodik róluk. Mennyivel többet értek ti a madaraknál! ²⁵Ki tudná közületek aggodásával csak egy órával meghosszabbítani az életét? ²⁶Ha pedig ilyen kis dolgot sem tudtok megtenni, miért aggódnátok a többi miatt? ²⁷Nézzétek, hogyan növekednek a liliumok: nem dolgoznak, nem fonnak. Mégis, mondom nektek: Salamon legnagyobb dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül bármelyik. ²⁸Ha pedig a mező fűvét, amely ma még van, de holnap a kályhába szórják, így öltözteti Isten, mennyivel inkább öltöztet titeket, kishitűek! ²⁹Ne azt kérdezzétek tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne is nyugtalankodjatok! ³⁰Mert mindezeket a világi emberek kérdezzétek. De a ti Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. ³¹Keressétek inkább az ő királyságát, és ezek is megadtnak nektek.”

Ne a pénzben bízzatok!

³²„Ne félj, te kicsiny nyáj, mert Atyátok nektek akarja adni a királyságot! ³³Adjátok el, amitek van, és a pénzt adjátok a szegényeknek! Olyan erszényeket szereztek magatoknak, amelyek nem kopnak el. Szereztek maradandó kincseket a mennyben, ahol sem tolvaj nem juthat hozzá, sem moly nem rághatja meg. ³⁴Mert ahol a kincsetek van, ott lesz a szívetek is.”

Mindig legyetek készen!

(Mt 24:45–51)

³⁵„Legyetek készen! Legyetek felöltözve teljesen, és lámpásotok mindig világítson! ³⁶Legyetek olyanok, mint azok a szolgák, akik úgy várják uruk hazaérkezését az esküvőről, hogy amikor az megérkezik és kopogtat, rögtön beengedhessék. ³⁷Boldogok azok a szolgák, akiket ébren és készen talál uruk, amikor megérkezik! Bizony, én azt mondom nektek: az ilyeneket asztalhoz ülteti az uruk, és felöltözik, hogy kiszolgálja őket. ³⁸Boldogok, akiket készen talál, akár éjjelkor, akár hajnalban jön is haza. ³⁹Jegyézzétek meg, hogy ha egy ház ura tudná, hogy mikor jön el a tolvaj, nem engedné meg, hogy az betörjön a házba! ⁴⁰Ti is legyetek készen! Az Emberfia† ugyanis abban az órában jön el, amikor nem várjátok.”

Ki a megbízható szolga?

⁴¹Akkor Péter megkérdezte: „Uram, csak nekünk szólnak ezek a történetek, vagy mindenkinek?”

⁴²Az Úr így válaszolt: „Ki az a megbízható és bölcs szolga, akit az ura a többi szolga fölé rendel, hogy idejében kiadja nekik az ételt? ⁴³Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál az ura, amikor megérkezik. ⁴⁴Mondom nektek: az ilyenekre egész vagyont is rábízta. ⁴⁵De ha az a szolga azt mondja magában: »Sokára jön meg az én uram«, és verni kezdi a többi szolgát, férfiakat és nőket, és enni, inni, részegeskedni kezd, ⁴⁶annak a szolgának az ura aznap jön meg, amikor nem számít rá, és abban az órában, amikor nem gondolja. Az ilyen szolgát az ura kettévágatja, és a hitetlenek sorsára juttatja.

⁴⁷Az a szolga, aki ismeri ura akaratát, de nem kezd hozzá, hogy megtegye, vagy nem az ura akarata szerint cselekszik, nagy verést kap. ⁴⁸De az a szolga, aki úgy tesz büntetésre méltó dolgot, hogy nem ismeri ura akaratát, csak kevés verést kap. Mert aki sokat kapott, attól sokat várnak. Akit sokkal bíztak meg, attól többet kérnek számon.”

Az emberek véleménye megoszlik Jézusról

(Mt 10:34–36)

⁴⁹„Azért jöttem, hogy tüzet hozzak a földre, és bárcsak lobogna már! ⁵⁰Van egy bemerítés*, amellyel be kell merítkeznem, és nyugtalan vagyok, amíg ez meg nem történik! ⁵¹Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Mondom nektek: nem, hanem hogy megosztást hozzak. ⁵²Mert mostantól megosztottság lesz: egy öttagú családban hárman lesznek kettő ellen és ketten lesznek három ellen.

⁵³ Az apa fia ellen fordul,
és a fiú apja ellen.
Az anya lánya ellen fordul,
és a lány anyja ellen.
Az anyós menyje ellen,
a meny pedig anyósa ellen fordul majd.”

Az idők megértése

(Mt 16:2–3)

⁵⁴Azután így szólt a tömeghez: „Amikor nyugatról felhő közeleg, azt mondjátok, hogy esni fog, és úgy is lesz. ⁵⁵Amikor déli szél fúj, azt mondjátok, hogy nagy meleg jön, és úgy lesz. ⁵⁶Képmutatók†! Az ég és a föld jeleit felismeritek. Miért nem ismeritek föl akkor mindazt, ami most történik?”

Rendezd el vitás ügyeidet!

(Mt 5:25–26)

⁵⁷„Miért nem tudjátok magatoktól eldönteni, hogy mi a helyes? ⁵⁸Amikor ellenfeleddel a bíró elé mész, igyekezz vele még az úton kibékülni!

12:50 bemerítés A bemerítkezés általában azt jelenti, hogy víz alá merítés, itt azonban egy különleges jelentése van — bemerítve lenni vagy beletemetve lenni a nehézségekbe.

Máskülönben a bíró elé visz, aki átad a börtönőrnek és az börtönbe zár téged! ⁵⁹Mondom neked: ki nem jössz onnan addig, míg vissza nem fizetted az utolsó fillért is!”

Változtassátok meg a szíveteket!

13 ¹Abban az időben voltak ott néhányan, akik elmondták Jézusnak a galileaiak történetét, akiknek vérének Pilátus áldozataik vérével keverte össze. ²Erre Jézus ezt mondta: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösek lehetnek, mint a többi galileai, és azért kellett elszenvedniük ezt? ³Nem! Sőt mondom nektek: ha meg nem változtatjátok azt, ahogyan gondolkodtok és ahogy éltek, mindnyájan úgy fogtok meghalni, mint ők! ⁴Vagy mit gondoltok arról a tizenhét emberről, akik akkor haltak meg, amikor Siloám tornya rájuk omlott? Gondoljátok, hogy bűnösek voltak, mint az összes többi jeruzsálemi? ⁵Nem! Sőt mondom nektek: ha meg nem változtatjátok, ahogyan gondolkodtok és ahogy éltek, mindnyájan úgy fogtok meghalni, mint ők.”

A terméketlen fa

⁶Ezután egy történetet mondott nekik: „Egy embernek a szőlőjében volt egy fügefája. De amikor kiment, hogy gyümölcsöt szedjen róla, egyet sem talált rajta. ⁷Ezért így szólt a kertészhez: »Már három éve, hogy hiába keresek gyümölcsöt ezen a fán. Vágd ki! Ne foglalja a földet hiába!« ⁸A kertész azonban így válaszolt: »Uram, hadd maradjon meg még egy évig! Körülásom és megtrágyázom, ⁹és ha jövőre terem, meghagyjuk, ha nem terem, akkor kivágjuk.«”

Jézus meggyógyít egy asszonyt szombaton[†]

¹⁰Szombaton[†] Jézus egy zsinagógában[†] tanított. ¹¹Volt ott egy asszony, aki már tizenhét éve beteg volt a benne lakó gonosz szellem miatt. Egészen görnyedt volt, és nem tudott felegyenesedni. ¹²Amikor Jézus meglátta, magához hívta őt, és így szólt hozzá: „Asszony, megszabadultál a betegségedtől!” ¹³Rátette a kezét, mire az asszony azonnal felegyenesedett, és dicsérte Istent.

¹⁴De a zsinagóga[†] vezetője megharagudott, amiért Jézus szombaton[†] gyógyított. Így szólt az emberekhez: „Hat napotok van egy héten arra, hogy dolgozzatok. Ha meg akartok gyógyulni, akkor azokon a napokon jöjjetek, ne szombaton!”

¹⁵Az Úr így válaszolt erre: „Képmutatók[†]! Nem oldjátok ki mindannyian az ökrötöket vagy szamaratokat az istállóból szombaton[†] is, és nem viszitek el őket megitatni? ¹⁶Itt van ez az asszony, Ábrahám[†] leánya, akit a Sátán tizenhét évig fogva tartott. Talán szombaton nem kellett volna őt megszabadítani a betegségéből?” ¹⁷Erre mindenki, aki ellene szólt, elszégyellte magát, a tömeg pedig örült a csodás dolgok miatt, amiket Jézus tett.

Mihez hasonló Isten királysága?

(Mt 13:31–33; Mk 4:30–32)

¹⁸Jézus ezt mondta: „Milyen Isten királysága? Mihez hasonlítható? ¹⁹Olyan, mint egy mustármag[†], amit egy ember elültetett a kertjében. Az pedig megnőtt, és fa lett belőle, és az ég madarai fészket raktak az ágai között.”

²⁰Így folytatta: „Mihez is hasonlítsam Isten királyságát? ²¹Olyan, mint a kovász, amit egy asszony három mérce liszthez kevert, az pedig megkelt.”

A keskeny ajtó

(Mt 7:13–14, 21–23)

²²Jézus Jeruzsálem felé tartva a falvakat és városokat járva tanított. ²³Egyszer valaki megkérdezte tőle: „Uram, csak néhány ember fog megmenekülni?”

Ő pedig így felelt: ²⁴„Tegyetek meg mindent azért, hogy a keskeny ajtón menjetek be! Mert mondom nektek: sokan próbálnak bejutni a keskeny ajtón át, de nem sikerül nekik. ²⁵Ha egyszer a ház ura felkel és bezárja az ajtót, ti kinn maradtok. Kopogtatni kezdtek, és azt mondjátok: »Uram, nyiss ajtót nekünk!« De ő így fog felelni nektek: »Nem tudom, honnan jöttetek.« ²⁶Erre ti ezt mondjátok majd: »De hiszen együtt ettünk és ittunk veled, és az utcáinkon tanítottál.« ²⁷Ő azonban ezt mondja majd nektek: »Nem tudom, honnan jöttetek! Menjete el tőlem mind, akik gonoszságot tesztetek!« ²⁸Sírás és fogcsikorgatás lesz majd, amikor meglátjátok Ábrahámot[†], Izsákot[†], Jákóbot[†], és az összes prófétát[†] Isten királyságában, de ti magatok ki lesztek onnan zárva! ²⁹És emberek jönnek majd keletről, nyugatról, északról és délről, és asztalhoz ülnek Isten királyságában. ³⁰Jegyezzétek meg, hogy vannak utolsók, akik elsők lesznek majd, és vannak elsők, akik utolsók lesznek majd.”

Jézus Jeruzsálemben fog meghalni

(Mt 23:37–39)

³¹Ekkor odament Jézushoz néhány farizeus[†]. Ezt mondták neki: „Menj el innen máshová, mert Heródes[†] meg akar öletni téged!”

³²De Jézus így felelt nekik: „Menjete el, és mondjátok meg annak a rókának, hogy ma és holnap gyógyítok és gonosz szellemeket[†] űzők ki az emberekből, de a harmadik napon befejezem a munkámat. ³³De ma, holnap és holnapután még úton kell lennem, mert lehetetlen, hogy egy próféta[†] Jeruzsálemben kívül haljon meg.

³⁴Jeruzsálem, Jeruzsálem! Megölsz és megkövedsz a prófétákat[†], akiket Isten küldött hozzád! Milyen sokszor akartam már összegyűjteni gyermekeidet, mint tyúk a csibéit szárnyai alá! De te nem akartad! ³⁵Ezért most elhagyatott lesz a házatok! De mondom nektek: nem láttok engem addig a napig, amíg azt nem mondjátok: »Áldott, aki az Úr nevében jön!«”*

Lehet-e szombaton gyógyítani?

14¹Egyik szombaton[†] Jézus elment a farizeusok[†] egyik vezetőjének a házába enni. Az ott lévők ezalatt közeli figyelték őt. ²Egyszer csak egy vízkóros ember állt meg előtte. ³Jézus megkérdezte a törvénytanároktól és a farizeusoktól: „Szabad szombaton gyógyítani vagy nem?” ⁴De azok hallgattak. Ekkor Jézus kézen fogta a beteget, meggyógyította, majd elküldte. ⁵Azután így szólt a törvénytanárokhöz és a farizeusokhoz: „Ha közületek valakinek a fia vagy az ökre szombaton beleesik egy gödörbe, nem

húzzátok-e ki onnan még szombaton?” 6Ők pedig nem tudtak mit felelni erre.

Ne értékelj túl magad!

⁷Ezután a vendégeknek is mondott egy történetet, mert észrevette, hogyan keresik maguknak a főhelyeket: ⁸„Ha valaki meghív egy esküvői vacsorára, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy egy nálad fontosabb embert is meghívtak. ⁹Ha odamegy hozzád az, aki mindkettőtöket meghívta, és azt mondja: »Add át neki a helyed!«, akkor neked szégyenkezve a legutolsó helyet kell elfoglalnod. ¹⁰Ezért amikor meghívnak, a legutolsó helyre ülj! Akkor az, aki meghívott téged odamegy hozzád, és azt mondja: »Barátom, ülj előbbre egy jobb helyre!« Így a többi vendég tisztelni fog. ¹¹Mert aki fölemeli magát, megaláztatik. Aki viszont megalázza magát, fölemeltetik.”

Meglesz a jutalmad!

¹²Ezután pedig ahhoz szólt, aki meghívta őt: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne a barátaidat, testvéreidet, rokonaidat vagy gazdag szomszédaidat hívd meg! Mert akkor ők is visszahívnak téged, és ezzel már megkaptad jutalmadat! ¹³Hanem ha vendégséget rendezel, hívj meg szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat! ¹⁴És boldog leszel, mert nekik nincs miből visszafizetniük ezt neked. De az igaz emberek feltámadásakor meglesz a jutalmad.”

A nagy vacsora története

(Mt 22:1–10)

¹⁵Az egyik vendég, amikor ezt hallotta, így szólt: „Boldog mindenki, aki Isten királyságának a vendége!”

¹⁶Jézus így válaszolt erre: „Egyszer valaki nagy vacsorát készített, amelyre sok vendéget meghívott. ¹⁷Amikor eljött a vacsora ideje, elküldte szolgáját. Ezt üzenté vele a meghívottaknak: »Gyertek, mert minden elkészült!« ¹⁸De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt mondta a szolgának: »Földet vettem, és ki kell mennem megnézni. Kérlek, ments ki engem az uradnál!« ¹⁹Egy másik pedig ezt mondta: »Öt pár igavonó ökröt vettem, most megyek kipróbálni. Kérlek, ments ki engem!« ²⁰Egy harmadik azt üzenté: »Most házasodtam, úgyhogy nem tudok elmenni!« ²¹A szolga visszament, és elmondta mindezt az urának. A ház ura megharagudott, és megparancsolta: »Siess, és hozd be az utcákból és a mellékutcákból a szegényeket, a nyomorékokat, a vakokat és a bénákat!« ²²Később a szolga jelentette: »Uram, megtettem amit parancsoltál, de még mindig van hely.« ²³Erre az ura azt mondta neki: »Menj ki az utakra és az ösvényekre, és kényszerítsd az embereket, hogy jöjjenek el, hogy megteljen a házam! ²⁴Mert mondom neked: azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.«”

Készíts tervet!

(Mt 10:37–38)

²⁵Egyszer hatalmas tömeg kísérte Jézust, ő pedig megfordult, és azt mondta nekik: ²⁶„Ha valaki hozzám jön, és nem szeret jobban engem, mint a

saját apját, anyját, feleségét, gyermekeit, és testvéreit, sőt az életénél is jobban, az nem lehet a tanítványom. ²⁷Ha valaki nem veszi fel a keresztyét, és nem követ engem, nem lehet a tanítványom. ²⁸Ha közületek valaki tornyot akar építeni, vajon nem ül le előbb, hogy kiszámolja az árát, azért, hogy lássa, elég-e a pénze az építkezés befejezéséhez? ²⁹Máskülönben, ha az alapot lerakja, de nem tudja befejezni, kigúnyolják, akik csak látják, és azt mondják: ³⁰»Ez az ember elkezdett építkezni, de nem tudta befejezni.«

³¹Vagy ha egy király harcra készül egy másik királlyal szemben, vajon nem ül le előbb tanácskozni, hogy harcolhat-e tízezer emberrel az ellen, aki húszezerrel jön ellene? ³²Mert ha nem tudja felvenni a harcot ellene, akkor követeket küld az ellenséghez, amíg a másik király még távol van, és békét kér. ³³Ugyanígy nektek is fel kell adnotok mindeneteket, mert aki ezt nem teszi meg, az nem lehet az én tanítványom.”

A só

(Mt 5:13; Mk 9:50)

³⁴„Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan kaphatja azt vissza? ³⁵Sem a földnek, sem a trágyának nem jó; az emberek kidobják.

Akinek van füle, hallja!”

Öröm a mennyben

(Mt 18:12–14)

15¹A vámszedők[†] és a bűnösök mind Jézus köré gyűltek, hogy hallgassák őt. ²De a farizeusok[†] és a törvénytánítók morgolódní kezdtek: „Ez az ember* magához fogadja a bűnösöket, és együtt eszik velük!”

³Erre Jézus a következő történetet mondta el nekik: ⁴„Ha közületek valakinek van száz juha, és azok közül egyet elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, hogy az elveszett után menjen, amíg meg nem találja? ⁵Ha megtalálta, nagy örömmel a vállára veszi, ⁶és hazamegy vele. Otthon összehívja a barátait és a szomszédait, és azt mondja nekik: »Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat!« ⁷Ezért mondom nektek: ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen bűnös miatt, aki megváltoztatja az életét, mint kilencvenkilenc igaz ember miatt, akiknek nincs szükségük arra, hogy megváltoztassák az életüket.

⁸Vagy ha egy asszonynak van tíz ezüstpénze*, és közülük egy elveszik, vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e fel alaposan a házat, és nem kutat-e utána egészen addig, amíg meg nem találja? ⁹És amikor megtalálta, összehívja a barátnőit és a szomszédait, és azt mondja: »Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett ezüstpénzemet!« ¹⁰Ezért mondom nektek: Isten angyalai ugyanígy örülnek, amikor egy bűnös ember megváltoztatja az életét.”

A fiú, aki elment otthonról

¹¹Azután így folytatta: „Egy embernek volt két fia. ¹²A fiatalabbik azt mondta az apjának: »Apám, add ki nekem a vagyonunkból azt a részt, ami az enyém!« Erre az apa szétosztotta a vagyonát a két fiú között. ¹³Nem

15:2 Ez az ember Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát. **15:8** ezüstpénz Görög dragma, egy ezüstpénz körülbelül egy napi munkabérnek felelt meg.

sokkal ezután a fiatalabbik mindenét összeszedte és távoli vidékre költözött. Ott bolond módon élve minden pénzét elpazarolta. ¹⁴Amikor már minden pénze elfogyott, az embereknek nem volt mit enniük azon a vidéken. A fiú éhes volt, és pénzre volt szüksége. ¹⁵Ezért dolgozni kezdett egy embernél, aki kiküldte őt a földjére disznókat etetni. ¹⁶A fiú szívesen evett volna még a disznók ételéből is, de senki nem adott neki. ¹⁷Végül elgondolkodott, és ezt mondta: »Mennyi olyan munkása van az én apámnak, akik fizetést kapnak, és bőven van mit enniük. Én pedig éhen halok itt! ¹⁸Azonnal elindulok, visszamegyek az apámhoz, és azt mondom neki: Apám, bűnt követtem el Isten ellen és ellened is. ¹⁹Nem vagyok többé méltó arra, hogy a fiadnak nevezz. De hadd legyek olyan, mint egy a munkásaid közül!« ²⁰Ezzel a fiú elindult az apjához.”

A fiú visszatér

„Még messze volt a háztól, amikor az apja meglátta és megsajnálta őt. Odaszaladt hozzá, a nyakába borult, és megcsókolta. ²¹A fiú pedig így szólt hozzá: »Apám, bűnt követtem el Isten ellen és ellened is. Nem vagyok többé méltó arra, hogy a fiadnak nevezz.«* ²²De az apja megparancsolta a szolgálknak: »Siessetek, hozzátok ide a legjobb kabátot, és adjátok rá! Húzzatok gyűrűt az ujjára, és sarut a lábára! ²³Azután hozzátok elő a hízott borjút, és vágjátok le, hogy együtt együnk és ünnepeljünk! ²⁴Mert az én fiam meghalt, de feltámadt, elveszett, de megkerült.« Ezután ünnepelni kezdtek.”

Az idősebbik fiú megérkezik

²⁵„Az idősebbik fiú ezalatt a mezőn volt. Amikor hazafelé jött, és a ház közelébe ért, meghallotta a zenét és a táncot. ²⁶Odahívta az egyik szolgáját, és megkérdezte tőle, hogy mi történt. ²⁷»Az öcséd érkezett meg. Apád pedig levágatta a hízott borjút, mert épségben kapta vissza a fiát.« ²⁸Erre az idősebbik fiú megharagudott, és nem akart bemenni a házba. De az apja kiment hozzá, és kérte, hogy menjen be. ²⁹Ő azonban így válaszolt neki: »Látod, én évek óta szolgállok, és teljesítem minden parancsodat. De te még egy kecskét sem adtál nekem soha, hogy a barátaimmal együtt ünnepelhessek. ³⁰Amikor pedig hazajön ez a fiad, aki a vagyonodat nőkre pazarolta, te a hízott borjút vágatod le neki.« ³¹Az apja erre így szólt hozzá: »Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd. ³²De most ünnepelnünk és örülnünk kell, mert az öcséd meghalt, de feltámadt. Elveszett, de megkerült.«”

Az igazi gazdagság

16¹Azután így szólt a tanítványaihoz: „Volt egy gazdag ember. Volt neki egy alkalmazottja, aki a vagyonát kezelte. Az alkalmazottat megvádolták az uránál azzal, hogy elpazarolja a vagyonát. ²Ezért magához hívatta őt a gazdag ember, és így szólt hozzá: »Mit hallok rólad! Adj számot arról, hogy mit tettél a pénzemmel, mert többé nem kezelheted a vagyonomat!« ³Az ember ekkor így gondolkozott: »Mit tegyek most, ha uram elveszi tőlem a munkámat? Az ásáshoz gyenge vagyok, kéregetni szégyellek. ⁴De tudom már, mit teszek, hogy az emberek befogadjanak a

15:21 Egyes korai kéziratok még hozzátézik: „Sorolj be engem is a béreseid közé.”

házukba, ha elvesztem a munkámat.« ⁵Azután egyenként magához hívatta ura adósait. Megkérdezte az elsőtől: »Mennyivel tartozol az uramnak?« ⁶Az így felelt: »Száz korsó olajjal.« Mire ő így szólt: »Itt a papírod, ülj le, és gyorsan javítsd ki ötvenre!« ⁷Azután a másodiktól is megkérdezte: »Hát te mennyivel tartozol?« Az pedig így válaszolt: »Száz kórus* búzával.« Erre ő ezt mondta: »Itt a papírod, javítsd ki nyolcvanra!« ⁸A gazdag ember megdicsérte hamis alkalmazottját, hogy okosan cselekedett. A világi emberek — el kell ismerni — okosabbak a saját embereikkel, mint azok az emberek, akik a világossághoz tartoznak.

⁹Mondom nektek: Használjátok a világi vagyont, hogy „barátokat” szerezzetek magatoknak, így amikor elfogy, befogadnak titeket az örök hazába. ¹⁰Akit kevéssel meg lehet bízni, az sokkal is megbízható. De aki a kevésen csal, az a sokkal is csalni fog. ¹¹Ezért ha a világi vagyonnal nem vagytok megbízhatóak, ki fogja rátok bízni az igazit? ¹²Ha nem lehet rátok bízni másokét, ki adja meg nektek, ami a tiétek?

¹³Egy szolga nem szolgálhat egyszerre két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok egyszerre Istennek és a pénznek*.”

Isten törvénye örök

(Mt 11:12–13)

¹⁴Amikor hallották ezt a farizeusok†, akik szerették a pénzt, kigúnyolták. ¹⁵Jézus így szólt hozzájuk: „Ti vagytok azok, akik elhittetitek magatokról, hogy igazak vagytok, de Isten ismeri a szíveteket. Mert amit az emberek fontosnak tartanak, az Isten szemében semmit sem ér.

¹⁶A törvény és a próféták† János† eljövételéig voltak. Azóta Isten királyságának örömhírét† hirdetjük, és mindenki törekszik bejutni ebbe az királyságba. ¹⁷Mégis, könnyebb az égnek és a földnek elmúlnia, mint a törvényből egyetlen pontocskának elvesznie.”

Válás és újraházasodás

¹⁸„Aki a feleségétől elválk, és másik nőt vesz feleségül, házasságtörést követ el. Aki pedig elvált asszonyt vesz feleségül, az szintén házasságtörést követ el.”

A gazdag ember és Lázár

¹⁹„Volt egyszer egy gazdag ember. Nagy vacsorákat tartott minden nap. Drága, finom ruhákban járt. ²⁰A háza kapujában egy fekélyekkel borított szegény ember feküdt, akit Lázárnak hívtak. ²¹Csak arra vágyott, hogy jóllakhasson a gazdag ember asztaláról lehulló maradékokkal. Közben kutyák jártak hozzá, és a sebeit nyalogatták. ²²Egy nap a szegény ember meghalt, és az angyalok Ábrahám† karjaiba vitték őt. A gazdag is meghalt, és őt is eltemették. ²³De ő a pokolba került. Egyszer, amikor kínok között felpillantott, meglátta a távolban Ábrahámot, a karjaiban pedig Lázárt. ²⁴Így kiáltott fel: »Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy az ujját vízbe mártva lehűtse a nyelvemet, mert szenvedek ebben a tűzben!« ²⁵De Ábrahám

16:7 kórus Egy kórus 393 liter. **16:13** pénz Szó szerint: „mammon” (szemita szó), jelentése: „pénz”, „gazdagság”.

így válaszolt: »Fiam, emlékezz vissza! Te megkaptad a jó dolgokat az életedben, míg Lázár rossz dolgokat kapott. Most ő kap vigasztalást, te pedig szenvedsz. ²⁶De mindezekén túl köztünk és köztetek nagy és átjárhatatlan szakadék van. Így közülünk sem mehet át senki hozzátok, és tőletek sem jöhet át senki hozzánk.« ²⁷Erre a gazdag így szólt: »Akkor arra kérek, Atyám, hogy küldd el Lázárt az apám házához! ²⁸Őt testvérem van. Hadd figyelmeztesse őket, nehogy ők is ide kerüljenek, a kíntól helyére!« ²⁹De Ábrahám így válaszolt erre: »Nekik ott van Mózes[†] és a próféták[†], hallgassák őket!« ³⁰Ám a gazdag azt mondta: »Nem úgy van, Atyám, mert ha valaki a halottak közül megy hozzájuk, akkor megváltoztatják az életüket.« ³¹Erre Ábrahám így szólt hozzá: »Ha nem hallgatnak Mózesre és a prófétákra, akkor az sem fogja meggyőzni őket, ha valaki feltámad a halottak közül.«”

Ne okozatok botránkozást, és bocsássatok meg!

(Mt 18:6–7, 21–22; Mk 9:42)

17¹Azután ezt mondta a tanítványainak: „Biztos, hogy fognak olyan dolgok történni, amelyek bűnbe viszik az embereket. De nagyon rossz lesz annak, aki miatt ez történik! ²Jobb lenne neki, ha malomkövet[†] kötnének a nyakába, és a tengerbe dobnák, mintsem bűnbe vigyen egyet is e kicsinyek közül. ³Vigyázzatok!

Ha a testvéred bűnt követ el, figyelmeztess. És ha megbánja, bocsáss meg neki! ⁴Ha napjában hétszer tesz rosszat ellened, és hétszer visszajön hozzád, hogy megbánja, bocsáss meg neki!”

Mekkora a hitetek?

⁵Akkor az apostolok így szóltak hozzá: „Erősítsd a hitünket!”

⁶Az Úr így válaszolt nekik: „Ha akkora hitetek lenne, mint ez a mustármag[†], és megparancsolnátok ennek az eperfának, hogy szakadjon ki tövestől, és gyökerezzen meg a tengerben, engedelmeskedne nektek.”

Legyetek jó szolgák!

⁷„Tegyük fel, hogy közületek valakinek van egy szolgája, aki szánt vagy nyáját őriz. Amikor a szolga hazajön a mezőről, vajon azt mondja-e az ura neki: »Igyekezz, ülj az asztalhoz!«? ⁸Nem azt mondja inkább: »Készíts nekem vacsorát, vedd fel a kötényedet, és szolgálj ki, amíg eszem és iszom! Azután majd te is vacsorázhatsz.« ⁹Talán megköszöni neki, hogy megtette a szolga, amit parancsolt? ¹⁰Ezért ti is, miután mindazt megtettétek, amit parancsoltak nektek, ezt mondjátok majd: »Szolgák vagyunk, nem érdemlünk elismerést. Hiszen csak azt tettük amit kellett.«”

Legyetek hálásak!

¹¹Amikor Jézus Jeruzsálembé ment, Samária és Galilea közt haladt el. ¹²Bement az egyik faluba, és tíz leprással[†]találkozott ott. A leprások megálltak a távolban, ¹³és onnan kiabáltak: „Jézus, Mester, segíts rajtunk!”

¹⁴Jézus ezt látva így szólt hozzájuk: „Menjete, mutassátok meg magatokat a papnak!”*

17:14 *mutasd meg magad a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kellett eldönteni és kimondani egy zsidóról, aki leprában szenvedett, hogy már megtisztult ebből a betegségből és jól van.

Azok el is indultak, és útközben meggyógyultak. ¹⁵A tíz közül az egyik, amikor látta, hogy meggyógyult, visszajött. Hangosan dicsérte Istent. ¹⁶Azután arcra borult Jézus lábai előtt, és megköszönte neki, hogy meggyógyította. Ez az ember pedig samáriai[†] volt. ¹⁷Jézus így szólt hozzá: „Nem tízen gyógyultatok meg? Hol van a többi kilenc? ¹⁸Egyikük sem jött vissza, hogy Istent dicsőítse, csak ez az idegen?” ¹⁹És azt mondta neki: „Kelj fel, és menj el! A hited meggyógyított téged.”

Isten királysága bennetek van

(Mt 24:23–28, 37–41)

²⁰Egyszer a farizeusok[†] megkérdezték tőle, hogy mikor jön el Isten királysága.

Erre ő így válaszolt: „Isten királysága nem úgy jön el, hogy a szemeitekkel is láthatjátok. ²¹Az emberek nem mondhatják: »Itt van!«, vagy »Ott van!« Mert Isten királysága bennetek van.”

²²A tanítványaihoz pedig így szólt: „Eljön majd az idő, amikor szeretnétek látni akár csak egyet is az Emberfiának[†] napjai közül, de nem fogtok látni. ²³Amikor az emberek azt mondják: »Nézd, itt van!«, vagy »Ott van!«, ne menjetek oda, és ne kövessétek őket!”

Jézus visszajövele

²⁴„Ahogyan a villám felvillan, és megvilágítja az eget az egyik sarkától a másikig, úgy jön el az Emberfia[†] is azon a napon. ²⁵De előtte sokat kell szenvednie. Ez a nemzedék pedig meg fogja őt tagadni. ²⁶Ami Nőé idejében történt, ugyanaz fog megtörténni az Emberfiának idejében is. ²⁷Mert az emberek ettek, ittak, nősültek és férjhez mentek egészen addig, amíg Nőé be nem szállt a bárkába. Akkor eljött az árvíz, és mindannyiukat elpusztította. ²⁸Ugyanaz történik majd, mint ami Lót idején történt. Az emberek akkor is ettek, ittak, vásároltak és eladtak, ültettek és építettek. ²⁹Amikor viszont Lót kijött Sodomából[†], tűz és kéneső hullott az égből, és mindannyiukat elpusztította. ³⁰Ugyanez történik majd azon a napon is, amikor az Emberfia megjelenik.

³¹Azon a napon, ha valaki a háztetőn lesz, a holmija pedig a házban, ne jöjjön le érte. Ha valaki a mezőn lesz, ne jöjjön vissza! ³²Emlékezzetek Lót feleségére*! ³³Aki meg akarja menteni az életét, az elveszíti azt. De aki elveszíti az életét, az megmenti azt. ³⁴Mondom nektek: ha azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják. ³⁵Ha két asszony örül majd együtt, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják.” ³⁶*

³⁷Azok pedig megkérdezték tőle: „Hol, Uram?”

Ő pedig így válaszolt: „Ahol a holttest van, oda gyűlnek a keselyűk*.”

Isten válaszol az övéinek

18¹Jézus egy történetet mondott a tanítványainak. Ezzel arra akarta tanítani őket, hogy mindig imádkozniuk kell, és nem szabad feladniuk. ²Így szólt: „Egy városban volt egy bíró, aki nem félte Istent, és nem

17:32 Lót felesége Lót feleségének története Mózes első könyvében található 19:15–17, 26.

17:36 „Két férfi lesz majd a mezőn, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják.” **17:37** keselyű vagy: sas — állati tetemekkel táplálkozó madarak.

érdekelte, hogy mit gondolnak róla az emberek. ³Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki folyton a bíróhoz járt, és ezt kérte tőle: »Szolgáltass nekem igazságot az ellenfelemmel szemben!« ⁴A bíró egy ideig nem akarta ezt megtenni, de végül ezt mondta magában: »Nem félem Istent és nem érdekel, hogy mit gondolnak rólam az emberek. ⁵Mégis, mivel folyton zavar engem ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne fárasszon ki teljesen.« ⁶Az Úr így folytatta: „Figyeljétek, mit mondott a hamis bíró!”

⁷Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottainak, akik éjjel — nappal kiáltanak hozzá? Vagy talán várakoztatja őket? ⁸Mondom nektek: ő igazságot fog szolgáltatni nekik, mégpedig gyorsan! De amikor az Emberfia[†] visszajön, vajon talál-e hitet a földön?”

Ki igaz Isten előtt?

⁹El is mondott egy történetet azoknak, akik biztosak voltak abban, hogy ők igazak, és a többieket lenézték. ¹⁰Így szólt hozzájuk: „Két ember ment el a Templomba[†] imádkozni: egy farizeus[†] és egy vámszedő[†]. ¹¹A farizeus megállt, és így imádkozott magában: »Istenem, hálát adok neked, hogy én nem vagyok olyan, mint a többi ember. Nem vagyok sem tolvaj, sem csaló, sem házasságtörő. Nem vagyok olyan, mint ez a vámszedő. ¹²Hetente kétszer böjtölök[†], és mindenemből beadom a tizedet.«

¹³A vámszedő[†], aki távolabb állt, még a szemét sem emelte fel az égre. Szomorúságában a mellét verte* és így imádkozott: »Istenem, könyörülj rajtam, bűnösön!« ¹⁴Mondom nektek: ő megigazulva ment haza. A farizeus pedig nem. Mert aki felemeli magát, az megaláztatik, de aki megalázza magát, az felemeltetik.”

Ki léphet be Isten királyságába?

(Mt 19:13–15; Mk 10:13–16)

¹⁵Az emberek még kisgyermeküket is odavitték hozzá, hogy megérintse őket. Amikor ezt meglátták a tanítványok, rájuk szóltak. ¹⁶De Jézus magához hívta a gyermekeket, és így szólt: „Engedjétek hozzám a kisgyermekeket! Ne akadályozzátok meg őket abban, hogy hozzám jöjjenek, mert az ilyeneké Isten királysága! ¹⁷Igazán mondom nektek: ha valaki nem úgy fogadja Isten királyságát, mint egy kisgyermek, nem fog bemenni abba.”

A gazdag ember kérdése

(Mt 19:16–30; Mk 10:17–31)

¹⁸Egy zsidó vezető megkérdezte tőle: „Jó Tanító, mit tegyek, hogy megkapjam az örök életet?”

¹⁹Jézus ezt mondta neki: „Miért nevezel engem jónak? Senki más nem jó, csak Isten. ²⁰Ismered a parancsolatokat: »Ne kövess el házasságtörést, ne ölj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, tiszteld apádat és anyádat!«”*

²¹Erre a férfi így felelt: „Ezeket fiatalkorom óta mind megtartottam.”

²²Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt hozzá: „Valami még mindig hiányzik belőled: Add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben! Azután pedig gyere, és kövess engem!” ²³A férfi, amikor ezt meghallotta, nagyon szomorú lett, mert nagyon gazdag volt.

²⁴Amikor Jézus meglátta, hogy a férfi nagyon elszomorodott, így szólt: „Milyen nehezen mennek be a gazdagok Isten királyságába! ²⁵Könnyebb a tevének egy tű lyukán átmenni, mint a gazdag embernek Isten királyságába bemenni.”

Ki menekülhet meg?

²⁶Amikor az emberek ezt meghallották, megkérdezték tőle: „Akkor hát ki menekülhet meg?”

²⁷Jézus így felelt: „Ami az embereknek lehetetlen, Istennek lehetséges.”

²⁸Ekkor megszólalt Péter: „Látod, mi mindenünket elhagytuk, hogy kövessünk téged!”

²⁹Jézus így szólt hozzájuk: „Igazán mondom nektek: mindenki, aki elhagyta a házat vagy feleségét, testvéreit, szüleit vagy gyermekeit Isten királyságáért, ³⁰a többszörösét kapja vissza még ebben a világban, a következőben pedig örök életet kap.”

Jézus fel fog támadni

(Mt 20:17–19; Mk 10:32–34)

³¹Azután félrehívta tizenkét tanítványát, és így szólt hozzájuk: „Figyeljetek rám! Elmegyünk Jeruzsálembe. Ott minden be fog teljesedni, amit a próféták[†] az Emberfiáról[†] megírtak. ³²Az Emberfiát nem zsidó emberek* kezébe adják át. Kigúnyolják, meggyalázzák, és leköpi őt. ³³Végül megverik és megölik, de a harmadik napon feltámad.” ³⁴A tanítványok azonban semmit nem értettek ebből, mert mindez el volt rejtve előlük, és nem tudták, hogy Jézus miről beszélt.

Jézus meggyógyít egy vakot

(Mt 20:29–34; Mk 10:46–52)

³⁵Jézus Jerikó felé közeledett. Az út szélén egy vak ember ült és koldult. ³⁶A vak ember hallotta, hogy sokan mennek el mellette, és megkérdezte, hogy mi történik.

³⁷Az emberek elmondták, hogy a názáreti Jézus jön arra.

³⁸Erre a vak felkiáltott: „Jézus, Dávid Fia[†]! Segíts rajtam!”

³⁹Ekkor azok, akik elől mentek, rászóltak, hogy maradjon csendben. Ő azonban annál jobban kiabált: „Dávid Fia[†]! Segíts rajtam!”

⁴⁰Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék oda hozzá a vakot. Amikor a vak ember a közelébe ért, Jézus megkérdezte tőle: ⁴¹„Mit akarsz? Mit tegyek érted?”

Ő így válaszolt: „Uram, szeretnék újra látni!”

⁴²Jézus ezt mondta neki: „Láss! A hited megmentett téged.”

⁴³A vak azonnal újra látott. Dicsőítette Istent, és követte Jézust. Mindenki, aki ezt látta, dicsérte Istent.

18:32 *nem zsidó emberek* Szó szerint „nemzeteknek”.

Zákeus

19¹Jézus megérkezett Jerikóba, és keresztülment a városon. ²Élt ott egy Zákeus nevű ember. Fővámszedő† volt és nagyon gazdag. ³Szerette volna látni, hogy ki Jézus. De mivel alacsony volt, nem látta őt a sok embertől. ⁴Ezért előreszaladt, és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert Jézusnak arra kellett elmennie. ⁵Amikor Jézus odaért a fához, felnézett rá. Azt mondta Zákeusnak: „Zákeus, gyere le gyorsan, mert ma a te házában kell megszállnom.”

⁶Zákeus lemászott, és örömmel fogadta őt a házában. ⁷Amikor látták ezt az emberek, mindannyian így kezdtek morgolódni: „Bűnöshöz megy vendégségbe!”

⁸De Zákeus felállt, és így szólt az Úrhoz: „Uram, a vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valaha becsaptam valakit, annak négyszer annyit fizetek vissza.”

⁹Jézus erre így válaszolt: „Ma menekült meg a bűntől ez a család, mivel ez az ember is Ábrahám† fia. ¹⁰Az Emberfia† pedig azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.”

Használd, amit Istentől kapsz!

(Mt 25:14–30)

¹¹Amikor az emberek hallották ezt, Jézus még egy történetet mondott nekik. Közel volt már ugyanis Jeruzsálemhez, és az emberek azt gondolták, hogy Isten királysága hamarosan eljön. ¹²Így szólt tehát: „Egy magasrangú ember távoli vidékre utazott, hogy ott királlyá koronázzák, és utána visszatérjen a hazájába. ¹³Magához hívatta tíz szolgáját. Mindegyiküknek adott egy zacskó pénzt. Azt mondta nekik: »Gazdálkodjatok ezzel a pénzzel, amíg vissza nem érkezem.« ¹⁴A hazájában élő emberek azonban gyűlölték őt, ezért követséget küldtek a távoli vidéken élőkhöz, és ezt üzenték: »Nem akarjuk, hogy ez az ember legyen a királyunk!«

¹⁵Ők azonban mégis királlyá tették. Amikor hazatért, hívatta a szolgáit, hogy megtudja, ki mennyi haszonra tett szert. ¹⁶Előállt az első szolga, és azt mondta: »Uram, a pénzeddel tíz másik zacskó pénzt szereztem.« ¹⁷Erre az ura azt mondta: »Jól van, jó szolga! Hűséges voltál a kicsin, ezért tíz várost bízok rád.« ¹⁸Azután jött a második szolga, és azt mondta: »Uram, a pénzeddel öt másik zacskó pénzt szereztem.« ¹⁹Ennek a szolgának pedig azt mondta az ura: »Uralkodj ezért öt város fölött!« ²⁰Ekkor jött a harmadik, és ezt mondta: »Uram, itt a pénzed. Zsebkendőbe kötöttem, és félretettem. ²¹Féltem tőled, mert kemény ember vagy. Elveszed azt is, ami nem jár neked, és ott is aratsz, ahol nem vettedél.« ²²Az ura erre így válaszolt: »A saját szavaid alapján ítélek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy kemény ember vagyok. Tudtad, hogy elveszem azt is, ami nem jár nekem, és ott is aratok, ahol nem vettedem. ²³Akkor miért nem tetted bankba a pénzemet, hogy amikor visszajövök, kamattal együtt kapjam vissza?« ²⁴A közelben állókhöz pedig így szólt: »Vegyétek el tőle azt a zacskó pénzt, és adjátok annak, akinek tíz zacskó pénze van!« ²⁵Erre azok így szóltak: »De uram, annak már van tíz zacskó aranya!« ²⁶Az uruk így felelt: »Mondom nektek: akinek van, az még többet kap. Akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van. ²⁷Az

ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy a királyuk legyek, hozzátok ide, és öljétek meg őket előttem!»”

Jézus bevonul Jeruzsálembe

(Mt 21:1–11; Mk 11:1–11; Jn 12:12–19)

²⁸Miután ezt elmondta, Jézus továbbment Jeruzsálem felé. ²⁹Amikor Betfagé és Betánia közelébe, az Olajfák hegyéhez[†] ért, előre küldte két tanítványát. Ezt mondta nekik: ³⁰„Menjetek be az előttetek levő faluba! Amikor bementek, találtok ott egy megkötözött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember. Oldjátok el, és hozzátok ide! ³¹Ha valaki megkérdezi, hogy miért oldjátok el, ezt mondjátok: »Az Úrnak szüksége van rá.«”

³²A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogy Jézus elmondta nekik. ³³Amint a szamárcsikót eloldozták, a csikó gazdái megkérdezték tőlük: „Miért oldjátok el?”

³⁴Ők pedig így válaszoltak: „Az Úrnak szüksége van rá.” ³⁵Elvitték a szamarat Jézushoz. Azután a kabátjaikat ráterítették a csikó hátára, és felültették rá Jézust. ³⁶Amerre ment Jézus, az emberek leterítették elé kabátjaikat az útra.

³⁷Amikor az Olajfák hegyének[†] lejtőjéhez közeledett, követőinek tömege hangosan és örömmel dicsérni kezdte Istent azokért a csodákért, amelyeket látott. ³⁸Ezt kiáltották:

„Áldott a király, aki az Úr nevében jön!

Zsolt 118:26

Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!”

³⁹A tömegben volt néhány farizeus[†], akik így szóltak Jézushoz: „Tanító, szólj rá a tanítványaidra!”

⁴⁰Ő azonban így felelt: „Mondom nektek: ha ők elhallgatnak, akkor a kövek fognak kiáltani!”

Jézus megsiratja Jeruzsálemet

⁴¹Amikor közel voltak már Jeruzsálemhez, és Jézus meglátta a várost, sírni kezdett érte. ⁴²Így szólt: „Bárcsak felismerted volna ma, hogy mi hoz békét számodra! De most már el van rejtve a szemed elől. ⁴³Mert eljön az idő, amikor ellenségeid barikádokat emelnek majd köréd. Körülvesznek, és minden oldalról bekerítenek. ⁴⁴A földig rombolnak le téged és itt élő gyermekeidet. Kő kövön nem marad, mert nem ismerted fel azt az időt, amikor Isten eljött hozzád, hogy megmentsen téged.”

Jézus a Templomban

(Mt 21:12–17; Mk 11:15–19; Jn 2:13–22)

⁴⁵Ezután Jézus belépett a Templomba[†], és elkezdte kizavarni onnan az árusokat. ⁴⁶Ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádság háza lesz.«* De ti »rablók barlangjává«* tettétek.”

⁴⁷Ezután mindennap tanított a Templomban[†]. A főpapok[†], a törvénytánítók, és a nép idős vezetői pedig keresték az alkalmat, hogy megölhessék őt. ⁴⁸De nem tudták, mit tegyenek, mert az emberek élvezettel hallgatták őt.”

A zsidó vezetők egy kérdést tesznek föl Jézusnak*(Mt 21:23–27; Mk 11:27–33)*

20¹Egyik nap Jézus a Templomban[†] tanított, és hirdette az örömhírt. Odamentek hozzá a főpapok[†], a törvénytanárok, és a nép idős vezetői. ²Megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, milyen hatalommal teszed ezeket a dolgokat! Ki adta neked ezt a hatalmat?”

³Jézus így válaszolt: „Én is kérdezek tőletek valamit, ti pedig válaszoljatok: ⁴Az, hogy János bemerítette az embereket, Istentől volt, vagy az emberektől?”

⁵Erre ők így beszélgettek egymás közt: „Ha azt válaszoljuk, hogy Istentől volt, akkor megkérdezi majd: »Hát akkor miért nem hittetek neki?« ⁶Ha viszont azt mondjuk, hogy az emberektől volt, akkor a nép megkövez minket, mert meg vannak győződve, hogy János[†] próféta[†] volt.” ⁷Ezért azt válaszolták, hogy nem tudják.

⁸Erre Jézus így szólt: „Akkor én sem mondom meg, hogy milyen hatalommal teszem ezeket.”

Isten elküldi a Fiát*(Mt 21:33–46; Mk 12:1–12)*

⁹Aztán egy történetet mondott az embereknek: „Egy ember szőlőt ültetett. A szőlőskertet bérbe adta néhány munkásnak, ő pedig hosszú időre elutazott. ¹⁰Amikor eljött a szüret ideje, elküldte egyik szolgáját a munkásokhoz, hogy elkérje a részét a szőlőből. A munkások azonban megverték a szolgát, és üres kézzel küldték vissza. ¹¹Azután egy másik szolgát is küldött a tulajdonos, de őt is megverték. Tiszteletlenül bántak vele, és üres kézzel küldték el. ¹²Végül egy harmadik szolgát is elküldött, de azt is bántották és kidobták. ¹³Ekkor így gondolkodott a szőlősgazda: »Mit tegyek? Elküldöm egyetlen, kedves fiamat, őt talán tisztelni fogják.« ¹⁴De amikor a munkások meglátták a fiút, így beszéltek maguk között: »Ő az örökös! Öljük meg, így aztán a miénk lesz az örökség!« ¹⁵Ezzel kilökték őt a szőlőskertből, és megölték.

Mit tesz ekkor a szőlősgazda? ¹⁶Eljön, megöli a munkásokat, és másnak adja a szőlőt.”

Amikor az emberek ezt meghallották, így szóltak: „Ennek soha nem szabad megtörténnie!” ¹⁷De Jézus rájuk nézett, és így szólt: „Akkor mit jelent az Írásnak[†] ez a része:

»Az a kő, amit az építők megvetettek, lett a sarokkő.«? *Zsolt 118:22*

¹⁸Aki erre a kőre ráesik, darabokra törik, és akire ez a kő ráesik, szétmorzsolódik.”

¹⁹A törvénytanárok és a főpapok[†] tudták, hogy a történetet róluk mondta, ezért el akarták őt fogni, csak féltek az emberektől.

A zsidó vezetők megpróbálják csapdába csalni Jézust*(Mt 22:15–22; Mk 12:13–17)*

²⁰Ezután figyelték Jézust, és megfigyelőket küldtek utána, akik igaznak tettették magukat. Az volt a tervük, hogy elfogják valami alapján, amit mond, és átadják őt a helytartónak, akinek hatalma volt elítélni őt. ²¹Ezért a

megfigyelők így szóltak Jézushoz: „Tanító, tudjuk, hogy amit beszélsz és tanítasz, igaz. Tudjuk, hogy nem vagy személyválogató, és amit Isten dolgairól tanítasz, az is igaz. ²²Mondd meg nekünk: Helyesnek tartod-e, hogy adót fizessünk a császárnak[†], vagy nem?”

²³Jézus ismerte gonosz szándékukat, ezért így szólt hozzájuk: ²⁴„Mutassatok nekem egy ezüstpénzt![†] Kinek a képe és írása van rajta?”

„A császáré[†]” — mondták azok.

²⁵Erre ő így szólt hozzájuk: „Akkor adjátok meg a császárnak[†], ami a császáré! Istennek pedig azt, ami az Istené!”

²⁶Így aztán mégsem tudták Jézust rajtakapni az emberek előtt annak alapján, amit mondott. Megdöbbenek a válaszára, és elhallgattak.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak

(Mt 22:23–33; Mk 12:18–27)

²⁷Eljött hozzá néhány szadduceus (a szadduceusok nem hisznek a feltámadásban). Megkérdezték őt: ²⁸„Tanító, Mózes[†] előírta nekünk, hogy ha valakinek meghal a testvére, és annak volt felesége, de nem voltak gyermekei, akkor az életben maradt testvérnek el kell vennie az asszonyt feleségül. Majd gyermekeket kell adnia testvérének.* ²⁹Volt hét fiútestvér. Az első megnősült, de meghalt úgy, hogy nem született gyermeke. ³⁰Ekkor a második fiútestvér vette el az asszonyt, ³¹aztán a harmadik, és így tovább, míg végül mindannyian gyermekek nélkül haltak meg. ³²Végül az asszony is meghalt. ³³A feltámadáskor kinek lesz a felesége ez az asszony? Hiszen mind a hétnek a felesége volt!”

³⁴Jézus így szólt hozzájuk: „Az emberek, akik ebben a világban élnek, megnősülnek és férjhez mennek. ³⁵De azok, akiket méltónak találunk arra, hogy az új világban éljenek, és feltámadjanak a halottak közül — nem nősülnek, és nem mennek férjhez. ³⁶És többé nem halhatnak meg, mert olyanok, mint az angyalok. Ők Isten fiai, mivel a feltámadás fiai. ³⁷De azt, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes[†] is említette a csipkebokrorról szóló történetben, amikor az Urat Ábrahám[†], Izsák[†] és Jákób[†] Istenének* nevezte. ³⁸Isten pedig nem a halottak Istene, hanem az élőké, mert őáltala mindenki él.”

³⁹Néhány törvénytánító így válaszolt: „Jól mondtad, Tanító!” ⁴⁰És senki sem merte őt tovább kérdezgetni.

Krisztus Dávid Fia

(Mt 22:41–46; Mk 12:35–37)

⁴¹De ő így szólt hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt a Krisztusról[†], hogy Dávid Fia[†]? ⁴²Hiszen maga Dávid is ezt mondja a zsoltárokból:

»Így szólt az Úr az én Uramhoz:

Úlj a jobb oldalamra,

⁴³ amíg ellenségeidet hatalmad alá nem vetem!«

Zsolt 110:1

⁴⁴Ha tehát Dávid[†] Urának nevezte a Krisztust, hogyan lehet akkor Krisztus Dávid fia?”

20:29 *hogyan ... testvérének* Lásd 5Móz 25:5. **20:37** *Jákób Istene* Ezek a szavak idézetek Mózes második könyvéből 3:6.

Figyelmeztetés a törvénytánítók ellen*(Mt 23:1–36; Mk 12:38–40; Lk 11:37–54)*

⁴⁵Miközben az egész nép hallgatta őt, így szólt tanítványaihoz: ⁴⁶„Vigyázzatok a törvénytánítókkal! Szeretnek hosszú köntösben járni. Szeretik, ha tisztelettel köszöntik őket a piacokon és a zsinagógákban[†]. A vacsorákon szeretnek a főhelyeken ülni. ⁴⁷De az özvegyek házát kirabolják. Hosszan imádkoznak, hogy az emberek felfigyeljenek rájuk. Ezek az emberek súlyosabb büntetést fognak majd kapni.”

Az igazi adomány*(Mk 12:41–44)*

21 ¹Jézus felnézett, és látta, hogyan teszik a gazdagok a Templom[†] perselyébe az ajándékaikat. ²Meglátott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két rézpénzt* dobott a perselybe. ³Ekkor így szólt: „Igazán mondom nektek: ez a szegény özvegyasszony többet tett a perselybe, mint bárki más. ⁴Mert a gazdagok abból a pénzből adtak, amelyre nem volt szükségük, de ez az özvegyasszony a szegénységéből adott oda mindent: az egész vagyonát.”

A Templom lerombolása*(Mt 24:1–14, Mk 13:1–13)*

⁵Néhányan dicsérték a Templomot[†], amelyet gyönyörű kövek díszítettek, és az ajándékokat, amelyeket az emberek Istennek ajánlottak. Jézus azonban így szólt:

⁶„Jönnek majd napok, amikor ezekből, amit itt láttok, kő kövön nem marad, és minden elpusztul.”

⁷A tanítványok erre kérdezgetni kezdtek: „Tanító, mikor történik meg mindez? Milyen jel mutatja meg azt az időt, amikor ezek meg fognak történni?”

⁸Ő pedig így válaszolt: „Vigyázzatok, félre ne vezessenek titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: »Én vagyok az!« és: »Az idő közel!« De ti ne kövessétek őket! ⁹Ne féljete, amikor háborúkról és harcokról hallotok! Mert először ezeknek kell megtörténniük, de a vég nem jön el azonnal.”

¹⁰Azután így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és királyság királyság ellen támad majd. ¹¹Sokféle lesznek nagy földrengések, és az embereknek nem lesz mit enniük. Járványok lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek lesznek majd az égen.

¹²De még mielőtt ezek megtörténnének, elfognak és üldözni fognak titeket. Átadnak titeket a zsinagógák vezetőinek, börtönbe zárnak, királyok és helytartók elé állítanak majd titeket miattam. ¹³De mindez alkalmat ad majd nektek arra, hogy beszéljete rólam. ¹⁴Ezért határozzátok el magatokban, hogy nem aggódtok előre azon, hogy hogyan védjétek meg magatokat. ¹⁵Mert én adom nektek a szavakat és a bölcsességet. Azért, hogy olyan dolgokat mondjatok, amire nem tud senki, aki ellenetek van, válaszolni vagy azzal szembeszárlni. ¹⁶Még a szüleitek, testvéreitek, rokonaitok és barátaitok is elárulnak titeket. Lesz olyan is köztetek, akit megölnék majd. ¹⁷Mindenki

21:2 rézpénz Fillér, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszámos egy napi átlagbére volt).

gyűlöl majd titeket miattam. ¹⁸De egyetlen hajszálatok sem fog elveszni. ¹⁹Kitartó hittel megmentitek az életeteket.”

Jeruzsálem lerombolása

²⁰„Amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek veszik körül, akkor tudjátok, hogy közel van a pusztulása. ²¹Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe. Akik a városban vannak, jöjjenek ki onnan. Akik vidéken vannak, azok ne menjenek be a városba! ²²Mert a büntetés napjai ezek, hogy mindaz, amit megírtak, megtörténjen. ²³Ezekben a napokban szörnyű dolguk lesz a gyermeket váró és szoptató anyáknak. Nagy nyomorúság lesz ezen a földön, és Isten haragja eljön a nép ellen. ²⁴Karddal ölik meg és fogságba viszik őket mindenféle nép közé. Jeruzsálemet nem zsidó népek szállják meg, amíg csak le nem jár a nem zsidók ideje.”

Ne féljete!

(Mt 24:29–31; Mk 13:24–27)

²⁵„Jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban. A föld népei megijednek, és megrémülnek a tenger zúgásától és háborgásától. ²⁶Az emberek elájulnak a félelemtől és az aggodalomtól azok miatt, amik a világgal fognak történni. ²⁷Akkor meglátják az Emberfiát[†], amint hatalommal és nagy dicsőséggel eljön a felhőkben. ²⁸Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljete fel a fejete, mert közeledik a szabadulás ideje!”

Az én beszédem örökké megmarad

(Mt 24:32–35; Mk 13:28–31)

²⁹Aztán egy történetet mondott nekik: „Nézzéte meg a fügefát és az összes többi fát! ³⁰Amikor látjátok, hogy leveleik kihajtottak, már tudjátok, hogy közel van a nyár. ³¹Ugyanígy, amikor látjátok, hogy mindezek a dolgok megtörténnek, tudjátok, hogy közel van már Isten királysága!

³²Igazán mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek a dolgok meg nem történnek. ³³Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim soha nem múlnak el.”

Mindenkor legyetek készen!

³⁴„Vigyázzatek, hogy ne nehezeden el a szívetek mámortól, részegségtől és az élet gondjaitól. Vigyázzatek, hogy az a nap ne érjen titeket váratlanul, mint egy csapda. ³⁵Mert az a nap mindenkire eljön, aki a földön él. ³⁶Legyetek mindig éberek, és imádkozzatek, hogy túléljete az elkövetkező eseményeket, és megállhassatek az Emberfia[†] előtt!”

³⁷Jézus mindennap tanított a Templomban[†]. Estéknént kiment az Olajfák hegyére[†], és ott töltötte az éjszakát. ³⁸Az emberek korán reggel felkeltek, és siettek hozzá, hogy hallgassák őt a Templomban.

A zsidó vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mt 26:1–5, 14–16; Mk 14:1–2, 10–11; Jn 11:45–53)

22¹Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe[†], amit Pászkának[†] neveztek. ²A főpapok[†] és törvénytánítók keresték a módját, hogyan ölhetnék meg Jézust, mivel félték az emberektől.

Júdás terve

³Akkor a Sátán belement Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek. Ő a tizenkét apostol egyike volt. ⁴Júdás elment a főpapokhoz[†] és a templomórség vezetőihez, hogy megbeszélje velük, hogyan adhatná a kezükre Jézust. ⁵Ők nagyon megörültek ennek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. ⁶Júdás beleegyezett, és kereste az alkalmat, hogy akkor adhassa át nekik Jézust, amikor nincs körülötte tömeg.

A pászkavacsora előkészítése

(Mt 26:17–25; Mk 14:12–21; Jn 13:21–30)

⁷Eljött a kovásztalan kenyerek napja, amikor feláldozták a pászkabarányt[†]. ⁸Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta nekik: „Menjetek, és készítsétek el nekünk a pászkavacsorát, hogy megehessük!”

⁹Erre ők megkérdezték: „Hol akarod, hogy elkészítsük?”

Jézus pedig így válaszolt: ¹⁰„Ahogy beléptek a városba, találkoztok egy emberrel, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, ahová bemegy, ¹¹és mondjátok ezt a ház gazdájának: »A Tanító kérdezi; hol van a vendégszoba, ahol tanítványaimmal megehetem a pászkavacsorát?« ¹²Erre ő mutat majd nektek egy nagy, berendezett szobát a felső emeleten. Ott készítsétek el a vacsorát!”

¹³A tanítványok elmentek, és mindent úgy találtak, ahogy Jézus mondta. Akkor elkészítették pászkavacsorát[†].

Az úrvacsora

(Mt 26:26–30; Mk 14:22–26; 1Kor 11:23–25)

¹⁴Amikor eljött az idő, Jézus asztalhoz ült tanítványaival. ¹⁵Így szólt: „Nagyon vágytam arra, hogy szenvedésem előtt veletek együtt ehessen meg ezt a pászkavacsorát[†]. ¹⁶Mert mondom nektek: addig nem eszem újabb pászkavacsorát, amíg mindez be nem teljesedik Isten királyságában.”

¹⁷Azután kezébe vett egy poharat, hálát adott, és ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el egymás között! ¹⁸Mert mondom nektek: mostantól fogva nem iszom bort addig, amíg el nem jön Isten királysága.”

¹⁹Azután kenyeret vett a kezébe, és hálát adott érte. Megtörte, odaadta tanítványainak, és így szólt: „Ez az én testem, amelyet értetek adok oda. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!” ²⁰Miután ettek, kezébe vette a poharat is, és ezt mondta: „Ez a pohár az új szövetség, ami az én véremmel kezdődik, ami értetek ontatik ki.”*

Ki fog Jézus ellen fordulni?

²¹„De nézzétek, annak a keze, aki elárul engem, itt van az enyémmel együtt az asztalon. ²²Mert az Emberfia[†] meghal, ahogyan azt elrendelte Isten, de nagyon rossz lesz annak, aki elárulja őt!”

²³A tanítványok pedig kérdezgetni kezdték egymástól, hogy ki lehet az, aki ilyet tenne közülük.

Legyetek olyanok, mint a szolgák!

²⁴Ezután vitatkozni kezdtek azon is, hogy ki a legnagyobb közülük. ²⁵Jézus így szólt hozzájuk: „Más nemzetek királyai uralkodnak a népükön,

22:20 Néhány görög kéziratban a 19. vers utolsó része és a 20. vers nem szerepel.

és azokat, akik hatalmat gyakorolnak fölöttük, jötevőknek nevezik. ²⁶De ti ne legyetek ilyenek! Hanem aki közöttetek a legnagyobb, olyan legyen, mint a legfiatalabb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál! ²⁷Mert ki a nagyobb? Aki az asztalnál ül, vagy az, aki kiszolgálja? Talán nem az, aki az asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

²⁸De ti vagytok azok, akik mindeddig mellettem álltatok a nehézségek idején is. ²⁹Én rátok hagyom a királyságot, ahogyan rám hagyta az én Atyám. ³⁰Az asztalomnál fogtok enni és inni a királyságomban. Trónokon fogtok ülni, és ítéletet tartotok Izrael* tizenkét törzse felett."

Ne veszítsétek el a hiteteket!

(Mt 26:31–35; Mk 14:27–31; Jn 13:36–38)

³¹„Simon, Simon*, a Sátán elkért titeket, hogy kiválogasson, mint a földműves a búzát. ³²De én imádkoztam érted, hogy ne veszítsd el a hitedet. Ezért amikor visszatérsz, erősítsd meg a testvéreidet!"

³³De Simon Péter így szólt hozzá: „Uram, én kész vagyok veled menni a börtönbe, és a halálba is!"

³⁴Ám Jézus így szólt hozzá: „Mondom neked, Péter, mielőtt a kakas megszólalna ma éjjel, háromszor tagadod le, hogy ismersz engem."

Készüljetek fel a nehézségekre!

³⁵Azután így folytatta: „Amikor elküldtelek titeket erszény, tarisznya vagy saru nélkül, volt-e szükségetek még valamire?"

Ők pedig így feleltek: „Semmire."

³⁶Ekkor így szólt: „De most, akinek van erszénye, vegye magához a tarisznyával együtt. Akinek nincs kardja, adja el a kabátját, és vegyen egyet! ³⁷Mert mondom nektek: énrajtam kell beteljesednie ennek az Írásnak†:

»Gonosztevőnek mondták őt.«

Ézs 53:12

Igen, ezt rólam írták meg, és hamarosan be fog teljesedni."

³⁸A tanítványok ekkor így szóltak: „Nézd, Uram, itt van két kard!"

Ő pedig így válaszolt nekik: „Elég."

Jézus imádkozásra szólítja fel az apostolokat

(Mt 26:36–46; Mk 14:32–42)

³⁹Ezután szokása szerint elment az Olajfák hegyére†, tanítványai pedig követték őt. ⁴⁰Amikor odaért, így szólt a tanítványaihoz: „Imádkozzatok, nehogy kísértésbe esetek!"

⁴¹Ezután távolabb ment tőlük, mintegy ötven méterre. Letérdelt, és a következő szavakkal imádkozott: ⁴²„Atyám, ha akarod, vedd el tőlem a szenvedésnek ezt a poharát*! De ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd!" ⁴³Ekkor egy angyal jelent meg neki a mennyből, és megerősítette őt. ⁴⁴Jézus telve volt fájdalommal, és még kitaróbban imádkozott. Verítéke földre hulló vércseppekhez hasonlított.* ⁴⁵Amikor imáját befejezte, felállt, és

22:30 *Izrael* Eredetileg a zsidó népet jelentette, de ezt a nevet használják Isten embereinek összefoglaló neveként is. **22:31** *Simon* Simon másik neve Péter volt. **22:42** *pohár* Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot. **22:44** Néhány görög kéziratban a 43. és a 44. vers nem szerepel.

visszament a tanítványokhoz. Láttá, hogy azok bánatukban elaludtak. ⁴⁶Ekkor így szólt hozzájuk: „Miért alszotok? Keljetek fel, és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek!”

Jézus elfogása

(Mt 26:47–56; Mk 14:43–50; Jn 18:3–11)

⁴⁷Míg ezeket mondta, egy csoport ember jelent meg. Júdás vezette őket, aki a tizenkét apostol egyike volt. Odament Jézushoz, hogy megcsókolja őt.

⁴⁸Jézus azonban így szólt hozzá: „Júdás, te csókkal árulod el az Emberfiát?” ⁴⁹Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdezték tőle: „Uram, odacsapjunk a kardunkkal?” ⁵⁰Valamelyikük rácsapott a főpap† szolgájára, és levágta annak jobb fülét.

⁵¹De Jézus azt mondta nekik: „Állj! Ennyi elég!” Megérintette a szolgáló fülét, és meggyógyította őt.

⁵²Azután így szólt a főpapokhoz†, a templomórséghez és a nép idős vezetőihez, akik érte jöttek: „Kardokkal és botokkal jöttök ellenem, mint valami rabló ellen? ⁵³Hiszen minden nap veletek voltam a Templomban†, és nem próbáltatok elfogni! De eljött a ti órátok: a sötétség uralmának órája.”

Péter fél bevallani, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:57–58, 69–75; Mk 14:53–54, 66–72; Jn 18:12–18, 25–27)

⁵⁴Ekkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap† házába. Péter pedig távolról követte őket. ⁵⁵Később, amikor az emberek tüzet gyújtottak az udvar közepén, és leültek, Péter is leült közéjük. ⁵⁶Egy szolgálólány meglátta őt, amint ott ült a tűz fényében. Közelebről is megnézte, és így szólt: „Ez az ember is veled volt.”

⁵⁷De Péter letagadta, és azt mondta: „Asszony, nem ismerem őt!” ⁵⁸Valamivel később más is meglátta őt, és így szólt hozzá: „Te is közülük való vagy!”

De Péter így felelt: „Ember, nem vagyok közülük való!”

⁵⁹Körülbelül egy óra múlva valaki más is ezt mondta: „Semmi kétség, ez az ember is veled volt, hiszen ő is galileai.”

⁶⁰De Péter így válaszolt: „Ember, nem tudom, miről beszélsz!”

Abban a pillanatban, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. ⁶¹Az Úr megfordult és ránézett Péterre. Péter visszaemlékezett, mit mondott neki Jézus: „Háromszor tagadod le, hogy ismeresz engem, mielőtt a kakas megszólalna ma éjjel.” ⁶²Ekkor Péter kiment, és keservesen sírt.

Az emberek kinevetik Jézust

(Mt 26:67–68; Mk 14:65)

⁶³A férfiak pedig, akik Jézust fogva tartották, gúnyolni és verni kezdték őt. ⁶⁴Bekötötték a szemét, és ezt kérdezték: „Prófétáld, ki ütött meg!” ⁶⁵Sok egyéb dolgot is mondtak neki, hogy megsértsék.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mt 26:59–66; Mk 14:55–64; Jn 18:19–24)

⁶⁶Amikor reggel lett, összegyűltek a nép idős vezetői, a főpapok† és a törvénytanítók. Jézust is odavezették eléjük. ⁶⁷Így szóltak hozzá: „Ha te vagy a Krisztus†, mondd meg nekünk!”

De ő így felelt: „Ha megmondom, nem hiszitek el nekem, ⁶⁸ha pedig én kérdezek titeket, nem válaszoltok. ⁶⁹De mostantól kezdve az Emberfia[†] ott ül majd a Mindenható Isten jobbján.”

⁷⁰Erre azok megkérdezték: „Tehát te vagy az Isten Fia?” Ő pedig így felelt: „Igazatok van, amikor azt mondjátok, hogy én vagyok.”

⁷¹Ők pedig ezt mondták: „Mi szükségünk volna még több bizonyítékra? A saját fülünkkel hallottuk, hogy ő maga mondta ezt!”

Pilátus helytartó kihallgatja Jézust

(Mt 27:1–2, 11–14; Mk 15:1–5; Jn 18:28–38)

23¹Ezután az egész csoport elindult, és elvitték Jézust Pilátushoz. ²Ott így kezdték el vádolni: „Erről az emberről megállapítottuk, hogy félrevezeti népünket. Ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak[†], és azt mondja magáról, hogy ő maga Krisztus[†], a király.”

³Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

Jézus pedig így válaszolt: „Úgy van, ahogy mondod.”

⁴Pilátus ekkor így szólt a főpapokhoz[†] és a néphez: „Semmi rosszat nem találok ebben az emberben.”

⁵De azok újra és újra ezt mondták: „Júdeá egész népét felláztatja a tanításai-
val, Galileától kezdve egészen idáig.”

Pilátus Heródeshez küldi Jézust

⁶Amikor Pilátus ezt hallotta, megkérdezte, hogy Jézus Galileából való-e. ⁷Amikor megtudta, hogy Heródes[†] hatósága alá tartozik, elküldte őt Heródeshez. Heródes azokban a napokban szintén Jeruzsálemben volt. ⁸Amikor meglátta Jézust, nagyon megörült. Már évek óta szerette volna látni, mivel hallott róla, és remélte, hogy Jézus tesz előtte néhány csodát. ⁹Sok kérdést feltett neki, de Jézus egyikre sem válaszolt. ¹⁰Az ott álló főpapok[†] és törvénytanítók hevesen vádolták őt. ¹¹Heródes és katonái megvetően bántak vele. Kigúnyolták, díszes ruhát adtak rá, majd visszaküldték őt Pilátushoz. ¹²Heródes és Pilátus ezen a napon kötöttek barátságot, mert ezelőtt ellenségek voltak.

Jézusnak meg kell halni

(Mt 27:15–26; Mk 15:6–15; Jn 18:39–19:16)

¹³Ekkor Pilátus összehívta a főpapokat[†], a vezetőket és a népet. ¹⁴Így szólt hozzájuk: „Ezt az embert azzal hoztátok ide, hogy félrevezeti a népet. Én kikérdeztem őt, és semmi olyat nem találtam benne, ami bizonyítaná vádjaitokat. ¹⁵Heródes[†] sem talált benne semmi rosszat, mert visszaküldte őt hozzánk. Látjátok tehát, hogy semmit sem tett, amiért halált érdemelne. ¹⁶Ezért megkorbácsoltatom, és elengedem.” ¹⁷*

¹⁸Erre az egész nép kiabálni kezdett: „Öld meg ezt az embert! Barabbást pedig engedd nekünk szabadon!” ¹⁹(Barabbás a városban történt lázadás és gyilkosság miatt volt börtönben.)

²⁰Pilátus újra szólt hozzájuk, mert ő szabadon akarta engedni Jézust. ²¹De azok tovább kiabáltak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!”

23:17 Néhány kéziratban megtalálható a 17. vers is: „Ünnepek alkalmával ugyanis szabadon kellett engednie nekik egy foglyot.”

²²Pilátus harmadszor is megszólalt: „De hát mi rosszat tett? Semmit sem találtam benne, amiért halált érdemelne. Megbüntetem, és azután elengedem.”

²³De a tömeg hangosan kiabálva követelte, hogy feszítsék keresztre Jézust. Végül a kiáltozás győzött, ²⁴és Pilátus úgy döntött, hogy teljesíti a kérésüket. ²⁵Szabadon engedte azt az embert, akit kértek — aki lázadásért és gyilkosságért volt börtönben —, Jézust pedig átadta nekik, hogy tegyenek vele, amit akarnak.

Jézus keresztre feszítése

(Mt 27:32–44; Mk 15:21–32; Jn 19:17–27)

²⁶Mialatt elvezették őt, megfogtak egy Cirénéből való, Simon nevű embert, aki épp a mezőről jött. Rátették a keresztet, és kényszerítették, hogy vigye Jézus után.

²⁷Nagy tömeg követte Jézust, köztük néhány asszony is, akik jajgattak és siratták őt. ²⁸Jézus feléjük fordult, és így szólt hozzájuk: „Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok! Sirassátok inkább magatokat és a gyermekeiteket! ²⁹Mert közelednek a napok, amikor az emberek azt mondják: »Boldogok azok az asszonyok, akiknek nem lehetett gyermekük. Boldogok azok az anyaméhek, amelyek nem szültek, és azok az emlők, amelyek nem tápláltak gyermeket.« ³⁰A hegyeknek azt mondják: »Esetek ránk!«, és a domboknak: »Rejtsetek el minket!«* ³¹Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mit tesznek majd a szárazzal?”

³²Jézussal együtt két bűnözőt is kivezettek, hogy megöljék őket. ³³Amikor megérkeztek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek neveznek, ott keresztre feszítették Jézust, és a két bűnözőt is. Az egyik bűnözőt a jobb oldalán, a másikat pedig a bal oldalán feszítették keresztre. ³⁴Jézus így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit tesznek!”

A katonák sorsot vetettek, és így osztották el a ruháit maguk között. ³⁵A tömeg ott állt, és nézte. A vezetők így gúnyolták őt: „Másokat megmentett. Mentse meg magát is, ha ő a Krisztus[†], Isten választotta!”

³⁶A katonák is odamentek, és kigúnyolták. Ecetet kínáltak neki, ³⁷és így szóltak hozzá: „Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magad!” ³⁸Fölötte pedig ez a felirat állt: „EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA.”

³⁹Az egyik bűnöző, aki mellette függött, így sértegette: „Hát nem te vagy a Krisztus[†]? Mentsd meg hát magadat, és minket is!”

⁴⁰De a másik bűnöző rászólt és ezt mondta neki: „Nem félsz Istentől? Te is halálra vagy ítélve, ahogyan ő. ⁴¹Csak hogy a mi ítéletünk jogos, mert azt kapjuk, amit megérdemeltünk. Ez az ember azonban semmi rosszat sem tett.” ⁴²Aztán így szólt: „Jézus! Emlékezz rám, amikor uralmad elkezdődik!”

⁴³Jézus így válaszolt: „Mondom neked, ma együtt leszel velem a Paradicsomban[†].”

Jézus halála

(Mt 27:45–56; Mk 15:33–41; Jn 19:28–30)

⁴⁴Déli tizenkét óra körül a nap eltűnt, és három óráig sötétség volt a földön. ⁴⁵A templom függönye[†] kettészakadt. ⁴⁶Ekkor Jézus hangosan

felkiáltott: „Atyám, a kezedbe helyezem az életemet.”* Amikor ezt kimondta, meghalt.

⁴⁷Amikor a százados látta, ami történt, Istent dicsőítette, és ezt mondta: „Biztos, hogy igaz ember volt.”

⁴⁸Mindazok pedig, akik az eseményre odagyültek és látták mindazt, ami történt, szomorúan távoztak. ⁴⁹Jézus közeli barátai pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileától idáig követték, távolabb álltak, és figyeltek mindent.

Arimátiai József

(Mt 27:57–61; Mk 15:42–47; Jn 19:38–42)

⁵⁰Volt ott egy József nevű jó és igaz ember, a Főtanács tagja. ⁵¹Ő nem értett egyet a tanács döntésével és azzal, amit tettek. A júdeai Arimátia városából származott. Várta Isten királyságának eljövetelét. ⁵²Ez az ember elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. ⁵³Levette a keresztről, és vászonba tekerte. Egy sziklába vágott sírba[†] fektette, amelyben addig még senki sem volt eltemetve. ⁵⁴Péntek volt, közeledett a szombat[†] napja.

⁵⁵Az asszonyok, akik Galileától követték Jézust, most Józseffel mentek. Látták a sírt[†], és azt is, hogy hogyan helyezték bele Jézus testét. ⁵⁶Azután hazamentek, és illatszereket és balzsamokat készítettek.

A szombatot[†] pedig pihenéssel töltötték a parancsolat szerint.

Jézus feltámadásának híre

(Mt 28:1–10; Mk 16:1–8; Jn 20:1–10)

24¹A hét első napján korán reggel az asszonyok kimentek a sírhoz[†], és magukkal vitték az elkészített illatszereket is. ²A követ a sír bejáratától elhengerítve találták. ³Bementek, de nem találták ott az Úr Jézus testét. ⁴Amint ott álltak tanácstalanul, hirtelen két ember jelent meg mellettük fényes ruhában. ⁵Erre az asszonyok félelemmel telve arca borultak. De az angyalok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élőt a halottak között? ⁶Nincs itt. Feltámadt! Emlékezzetek, hogy mit mondott nektek még Galileában: ⁷»Az Emberfiát[†] bűnösök kezére adják, megfeszítik, és a harmadik napon feltámad.«” ⁸Ekkor az asszonyok visszaemlékeztek Jézus szavaira.

⁹Visszatértek a sírtól[†], és mindent elmondtak a tizenegy apostolnak és a többieknek. ¹⁰Ott volt a Magdalai Mária, Johanna és Mária, Jakab anyja. Ők a velük levő többi asszonnyal együtt elmondták mindezeket az apostoloknak. ¹¹Az apostolok azonban bolondságnak tartották ezt, és nem hittek nekik. ¹²Péter mégis felállt, és elfutott a sírhoz. Benézett a sírba, de nem látott benne mást, csak a vászonlepedőket. Ekkor elment, és magában csodálkozott a történteken.

Az emmausi úton

(Mk 16:12–13)

¹³Ugyanezen a napon két tanítvány egy Emmaus nevű faluba indult. Emmaus tizenkét kilométerre volt Jeruzsálemtől. ¹⁴A tanítványok útközben

azokról a dolgokról beszélgettek, amik történtek. ¹⁵Miközben beszélgettek és vitatkoztak, maga Jézus lépett oda hozzájuk, és velük ment. ¹⁶De ők, mintha homályos lett volna a szemük, nem ismerték fel Jézust. ¹⁷Jézus megkérdezte tőlük: „Miről beszélgettek útközben?”

Erre azok megálltak. Arcuk nagyon szomorúnak tűnt. ¹⁸Az egyik, akit Kleopásznak hívtak, ezt mondta neki: „Te volnál az egyetlen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?”

¹⁹Jézus megkérdezte: „Mi történt?”

Azok így feleltek: „A názáreti Jézusról beszéltünk. Ő a szavaival és a cselekedeteivel is megmutatta, hogy hatalmas próféta[†] Isten és az emberek előtt. ²⁰Arról beszéltünk, hogy hogyan adták át a főpapjaink[†] és a vezetőink halálos ítéletre, és hogyan feszítették őt keresztre. ²¹Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő hoz szabadulást Izráel népének. Ma három napja, hogy mindez történt. ²²Ezen kívül néhány közülünk való asszony is megdöbbenett minket. Ma korán reggel kimentek a sírhoz[†], ²³de a testet nem találták ott. Mikor visszajöttek, elmondták, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt mondták, hogy Jézus él. ²⁴Ekkor a csoportunk néhány tagja elment a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok elmesélték. De ők sem látták őt.”

²⁵Erre Jézus azt mondta nekik: „Milyen bolondok vagytok, és milyen nehezen hiszitek el mindazt, amit a próféták[†] megmondtak! ²⁶Nem kellett a Krisztusnak[†] mindent elszenvednie azért, hogy dicsőséget szerezzen?” ²⁷S azzal Mózes[†]től[†] kezdve a többi prófétán keresztül elmagyarázta nekik mindazt, ami az egész Írásban[†] a Krisztusról szólt.

²⁸Közben elérkeztek ahhoz a faluhoz, ahová indultak, Jézus pedig úgy tett, mintha tovább akarna menni. ²⁹De a tanítványok erősen kérelték: „Maradj velünk, hiszen mindjárt este van, és vége a napnak!” Erre Jézus bement a faluba, hogy velük maradjon.

³⁰Amikor asztalhoz ültek, megfogta a kenyeret, hálát adott érte, megtörte, és odaadta nekik. ³¹Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték Jézust, de ő eltűnt előlük. ³²Ők pedig így szóltak egymáshoz: „Hogy felforósodott a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és az Írásokat[†] magyarázta!”

³³Még abban az órában elindultak, és visszamentek Jeruzsálembe. Együtt találták a tizenegy apostolt, és a többieket, ³⁴akik ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr! Megjelent Simonnak!”

³⁵Ekkor a két tanítvány is elmondta, hogy mi történt velük az úton, és hogy hogyan ismerték fel Jézust, amikor megtörte a kenyeret.

Jézus megjelenik a tanítványainak

(Mt 28:16–20; Mk 16:14–18; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

³⁶Miközben erről beszéltek, megállt közöttük Jézus, és így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!”

³⁷De ők megrémültek és féltek, mert azt hitték, hogy kísértetet látnak. ³⁸De Jézus így folytatta: „Miért ijedtetetek meg, és miért kételkedtek? ³⁹Nézzétek meg a kezemet és a lábamat! Valóban én vagyok az! Érintsetek meg, és nézzetek ide! Egy kísértetnek sincs húsa, sem csontja, de amint látjátok, nekem van.”

⁴⁰S ezzel megmutatta nekik a kezét és a lábát. ⁴¹De azok örömben még mindig nem tudták elhinni mindezt, és csak csodálkoztak. Jézus megkérdezte: „Van itt valami enivalótok?” ⁴²Erre adtak neki egy darab főtt halat. ⁴³Jézus fogta a halat, és a szemük láttára megette.

⁴⁴Ezután így szólt hozzájuk: „Éppen erről beszéltem nektek, amíg veletek voltam: Mindennek be kell teljesednie, amit megírtak rólam Mózes[†] törvényeiben, a próféták[†] könyveiben és a zsoltárookban.”

⁴⁵Ezután megvilágosította az értelmüket, hogy megértsék az Írásokat[†]. ⁴⁶Ezt mondta: „meg van írva az Írásokban: a Krisztusnak[†] meg kell halnia, de a harmadik napon feltámad a halálból. ⁴⁷Jeruzsálemtől kezdve minden népnek hirdetni fogják, hogy változtassák meg gondolkodásukat és életüket, és ezáltal a bűneik meg lesznek bocsátva. ⁴⁸Ti vagytok erre a tanúk. ⁴⁹Most pedig elküldöm nektek, amit az én Atyám megígért. De a városban kell maradnotok, amíg mennyei erőt nem kaptok.”

Jézus visszamegy a mennybe

(Mk 16:19–20; ApCsel 1:9–11)

⁵⁰Ezután Jézus elvezette őket egészen Betániáig. Felemelte a kezét, és megáldotta őket. ⁵¹Miközben áldotta őket, egyre távolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. ⁵²A tanítványok leborulva imádták őt. Ezután nagy örömmel visszamentek Jeruzsálembe. ⁵³Minden idejüket a Templomban[†] töltötték, és dicsérték Istent.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>